

د افغانستان اسلامي جمهوریت

د عدلي وزارت

رسمي جریده

فوق العاده ګڼه

پر عایداتو باندې د مالیاتو قانون

د خپريدو نېټه: د ۱۳۸۷ هـ.ش کال د کب د میاشتې (۲۸) پرله پسې نمبر: (۹۷۶)

فرمان شماره (۱۷۱) مؤرخ ۱۳۸۷/۱۲/۲۷ رئیس جمهوری اسلامی افغانستان در مورد توشیح قانون مالیات بر عایدات.

قانون مالیات بر عایدات

ACKU

پر عایداتو باندې د مالیاتو د قانون د توشیح په هکله، د افغانستان د اسلامي جمهوریت د رئیس

فرمان

گڼه: (۱۷۱)

نېټه: ۱۳۸۷/۱۲/۲۷

لومړۍ ماده:

د افغانستان د اساسي قانون د څلور شپېتمې مادې د (۱۶) فقرې د حکم له مخې، پر عایداتو باندې د مالیاتو قانون چې د ملي شوري د مجلسونو د گډ هیئت د ۱۳۸۷/۱۲/۱۱ نېټې تر (۱۱۷) گڼې فیصلي لاندې په (۱۷) فصلونو او (۱۱۳) مادو کې تصویب شوی دی، توشیح کوم.

دوه یمه ماده:

دغه فرمان د توشیح له نېټې څخه نافذ او له قانون او مصوبې سره یو ځای دی په رسمي جریده کې خپور شي.

حامد کرزی

د افغانستان د اسلامي جمهوریت رئیس

د افغانستان ملي شوري

ولسي جرگه

مصوبه

پر عايداتو باندې د مالياتو قانون

کڼه: (۱۱۷)

نېټه: ۱۳۸۷/۱۲/۱۱

د اساسي قانون د سلمي مادې د حکم پر بنسټ، د ملي شوري گډ هيئت (هرې جرگې له شپږو شپږو غړو جوړ) پر عايداتو باندې د مالياتو قانون له يو شمېر تعديلونو سره يو ځاي په (۱۷) فصلونو او (۱۱۳) مادو کې د ۱۳۸۷ کال د کب د مياشتې په (۱۱) نېټه تصويب کړ.

د گډ هيئت رئيس

محمد اکبر وحدت

د گډ هيئت مرستيال

صديق احمد عثمانی

فهرست مندرجات قانون مالیات بر عایدات

فصل اول

احکام عمومی

ماده	عنوان	صفحه
ماده اول:	مبنی	۱
ماده دوم:	اخذ مالیه	۱
ماده سوم:	سال مالی	۲
ماده چهارم:	سنجش مالیه	۲
ماده پنجم:	مالیات اشخاص مقيم	۳
ماده ششم:	معافیت مالیات اشخاص غیر مقيم	۴
ماده هفتم:	پرداخت مالیات و کسرات مجاز	۴
ماده هشتم:	مالیات فعالیت های اقتصادی	۴
ماده نهم:	مالیات دول خارجی و مؤسسات بین المللی	۵
ماده دهم:	معافیت مالیاتی مؤسسات	۵
ماده یازدهم:	معافیت مالیاتی ادارات دولتی	۶

فصل دوم

تعیین عواید قابل مالیه

ماده دوازدهم:	اصطلاحات	۶
ماده سیزدهم:	عایدات تابع مالیه	۶
ماده چهاردهم:	عایدات غیر تابع مالیات	۷
ماده پانزدهم:	معافیت مالیاتی مواد احتراقی	۸
ماده شانزدهم:	مالیات بر کرایه یا اجاره اموال غیر منقول	۸

ماده هفدهم:	مكلفيت وضع ماليه از معاشات دستمزدها	۸
ماده هجدهم:	مصارف قابل مجرائى	۹
ماده نوزدهم:	مصارف غير قابل مجرائى	۱۰
ماده بيستم:	عوايد منابع داخلى	۱۱

فصل سوم

مفاد يا زيان از درك فروش، تبادلہ يا انتقال دارائى

ماده بيست و يكم:	مفاد تابع ماليات بر عايدات	۱۳
ماده بيست و دوم:	مفاد قابل ماليه سال مالى	۱۳
ماده بيست و سوم:	ماليه از انتقال ملكيت	۱۳
ماده بيست و چهارم:	كسر و وضع مصارف از عوايد قابل ماليه	۱۳
ماده بيست و پنجم:	تثبيت ماليه به قيمت روز	۱۴
ماده بيست و ششم:	عدم تأثير نوع انتقال دارايى بر ماليه دهى	۱۴
ماده بيست و هفتم:	وضع زيان ناشى از عوايد قابل ماليه	۱۴
ماده بيست و هشتم:	عدم وضع اضافى زيان از عوايد قابل ماليه	۱۴
ماده بيست و نهم:	سنجش ماليه از تزئيد ارزش دارائى	۱۴
ماده سى ام:	ماليات فروش اموال منقول و غير منقول	۱۵

فصل چهارم

شرکت ها

ماده سى و يكم:	اصطلاحات	۱۶
ماده سى و دوم:	احكام قابل تطبيق بالاى شركت هاى محدودالمسؤوليت و تضامنى مختلط	۱۶
ماده سى و سوم:	ماليات شركت تضامنى	۱۷
ماده سى و چهارم:	تعيين عوايد خالص	۱۷

ماده سی و پنجم:	تقسیم مبالغ حاصله	۱۷
-----------------	-------------------------	----

فصل پنجم

قواعد محاسبه

ماده سی و ششم:	ترتیب و نگهداری اسناد	۱۸
ماده سی و هفتم:	طریقه بعدی محاسبه	۱۸
ماده سی و هشتم:	طریقه نقدی محاسبه	۱۸
ماده سی و نهم:	شکل و محتوای اسناد و دفاتر	۱۸
ماده چهل:	موجودی اخیر سال	۱۸
ماده چهل و یکم:	تنشیت عواید دو یا بیشتر مؤسسات تجارتی	۱۹

فصل ششم

احکام خاص در مورد شرکت های سهامی و محدودالمسئولیت

ماده چهل و دوم:	مجرائی زیان عملیاتی	۲۰
ماده چهل و سوم:	توزیع دارائی های شرکت به سهامداران	۲۰
ماده چهل و چهارم:	توزیع دارائی ها حین انحلال شرکت	۲۰
ماده چهل و پنجم:	توزیع پول یا سایر دارائی ها	۲۱
ماده چهل و ششم:	وضع نمودن مالیه	۲۱
ماده چهل و هفتم:	مجرائی استهلاك و زیان	۲۲

فصل هفتم

مالیات شرکت های بیمه

ماده چهل و هشتم:	احکام قابل تطبیق در مورد شرکت های بیمه	۲۳
ماده چهل و نهم:	عواید تابع مالیات بر عایدات شرکت های بیمه	۲۳
ماده پنجاه هم:	معافیت مالیاتی بیمه شدگان	۲۳

ماده پنجاه و یکم:	تأدیات غیر قابل مجرائی شرکت های بیمه	۲۴
ماده پنجاه و دوم:	تأدیات قابل مجرائی شرکت های بیمه	۲۴
ماده پنجاه و سوم:	تثبیت عواید قابل مالیه شرکت های خارجی بیمه	۲۵

فصل هشتم

مالیه بانک ها، شرکت های سهامی، قرضه و سرمایه گذاری

ماده پنجاه و چهارم:	مفاد تابع پرداخت مالیات	۲۶
ماده پنجاه و پنجم:	مجرائی مصارف ضروری	۲۶
ماده پنجاه و ششم:	افزودی به ذخیره	۲۶
ماده پنجاه و هفتم:	ترنید یا تنقیص در ارزش	۲۶

فصل نهم

وضع نمودن مالیات از منابع عایدات

ماده پنجاه و هشتم:	وضع و انتقال مالیه	۲۷
ماده پنجاه و نهم:	مالیه کرایه منازل و ساختمان ها	۲۷
ماده شصتم:	میعاد پرداخت مالیات و انتقال	۲۸
ماده شصت و یکم:	تهیه صورت حساب	۲۹
ماده شصت و دوم:	میعاد ارائه صورت حساب	۲۹
ماده شصت و سوم:	ارایه اظهار نامه	۲۹

فصل دهم

مالیه معاملات انتفاعی

ماده شصت و چهارم:	مالیه عرصه خدمات و معاملات انتفاعی	۳۰
ماده شصت و پنجم:	معافیت از مالیه معاملات انتفاعی	۳۰
ماده شصت و ششم:	اندازه مالیه معاملات انتفاعی	۳۱

ماده شصت و هفتم: تطبیق مالیة معاملات انتفاعی ۳۲

فصل یازدهم

مالیات ثابت

ماده شصت و هشتم: فعالیت های انتفاعی تابع مالیات ثابت ۳۳

ماده شصت و نهم: میعاد تادیه مالیة ثابت ۳۳

ماده هفتادم: مالیة ثابت اموال وارداتی ۳۳

ماده هفتاد و یکم: مالیة ثابت عراده جات ۳۴

ماده هفتاد و دوم: مالیة موضوعی قراردادی ۳۵

ماده هفتاد و سوم: مالیة ثابت عواید نمایشات ۳۶

ماده هفتاد و چهارم: مالیة ثابت تشبثات کوچک (اصناف) ۳۶

ماده هفتاد و پنجم: تعیین مالیات ثابت بالای فعالیت های اقتصادی کوچک (اصناف) ۳۷

ماده هفتاد و ششم: تعدیل معافیت ها ۳۷

فصل دوازدهم

مقررات مالیاتی جهت وضع مالیات بالای دارنده جواز معدن، صلاحیت نامه معدن یا قرارداد هایدرو کاربن

ماده هفتاد و هفتم: تعریفات ۳۸

ماده هفتاد و هشتم: اولویت فصل دوازدهم ۳۹

ماده هفتاد و نهم: مکلفیت های مالیاتی دارندگان جواز معدن ۳۹

ماده هشتادم: مالیة معاملات انتفاعی ۴۰

ماده هشتاد و یکم: وضع استهلاك ۴۰

ماده هشتاد و دوم: مصارف اعمار سرکها ۴۱

ماده هشتاد و سوم: مصارف قبل از تولید ۴۲

ماده هشتاد و چهارم: وضع کسرات جهت اعانه به یک صندوق پولی برای تمویل بودجه مکلفیت های محیطی و اجتماعی ۴۳

ماده هشتاد و پنجم: انتقال زیان و دوام موافقتنامه ها ۴۳

فصل سیزدهم

تعیین مالیه، ارایه اظهارنامه ها، اعتراضات و تادیه مالیات

ماده هشتاد و ششم: نمبر تشخیصیه مالیه دهنده ۴۵

ماده هشتاد و هفتم: تعیین مالیه و تعدیل آن ۴۵

ماده هشتاد و هشتم: میعاد ارایه اظهارنامه مالیاتی و تادیه مالیات ۴۶

ماده هشتاد و نهم: اعتراضات و عرایض ۴۷

ماده نودم: پس پرداخت ۴۸

ماده نود و یکم: تحصیل معلومات ۴۸

فصل چهاردهم

احکام تطبیقی

ماده نود و دوم: تحصیل مالیات تأدیه ناشده از شخص ثالث ۴۹

ماده نود و سوم: مکلفیت آمرین، سهامداران و سایر اشخاص ۴۹

ماده نود و چهارم: شخص ممنوع الخروج ۵۰

ماده نود و پنجم: مسدود نمودن ۵۰

ماده نود و ششم: محدودیت دسترسی مؤدی به دارائی ۵۰

فصل پانزدهم

جلوگیری از کتمان مالیه

ماده نود و هفتم: معاملات میان اشخاص مرتبط ۵۱

ماده نود و هشتم: کتمان مالیه ۵۱

فصل شانزدهم

مالیه اضافی و جرایم مالیاتی

ماده نود و نهم:	تخلفات و مجازات ۵۲
ماده صد:	مالیه اضافی در صورت عدم تادیبه مالی به وقت معینه ۵۲
ماده یکصد و یکم:	مالیه اضافی بر عایدات در صورت عدم حفظ اسناد ۵۲
ماده یکصد و دوم:	مالیه اضافی در صورت عدم ارائه اظهار نامه مالیاتی ۵۳
ماده یکصد و سوم:	مالیه اضافی در صورت عدم وضع مالیه ۵۳
ماده یکصد و چهارم:	مالیه اضافی در صورت عدم تادیبه مالی ۵۳
ماده یکصد و پنجم:	مالیه اضافی در ارتباط بر نمبر تشخیصیه مالی دهنده ۵۴
ماده یکصد و ششم:	تخلفات مؤلفین مالیاتی ۵۴
ماده یکصد و هفتم:	صلاحیت تحصیل مالیات اضافی ۵۴

فصل هفدهم

احکام نهائی

ماده یکصد و هشتم:	وضع طرز العمل و تهیه فورمه ها ۵۵
ماده یکصد و نهم:	عدم صدور جواز ۵۵
ماده یکصد و دهم:	شرایط استفاده از معافیت ۵۶
ماده یکصد و یازدهم:	ارجحیت قانون ۵۶
ماده یکصد و دوازدهم:	مکلفیت ها و باقیداری ها ۵۶
ماده یکصد و سیزدهم:	تاریخ انفاذ ۵۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پر عایداتو باندې د مالیاتو قانون

لومړۍ فصل

عمومي حکمونه

مېنې

لومړۍ ماده:

(۱) دغه قانون د افغانستان د اساسي قانون د دوه څلوېښتمې مادې د حکم له مخې د ماليې د ټاکلو او د هغې د ورکړې د ډول په منظور وضع شوی دی.

(۲) ماليه الزامې ورکړه ده چې د دولت د مالي بنسټ د پیاوړتیا او عامې سوکالۍ په منظور، له حقيقي او حکمي اشخاصو څخه د متقابل خدمت له سرته رسولو يا د جنس له وړاندې کولو پرته، د دې قانون د حکمونو مطابق اخستل کېږي.

(۳) هر ډول هغه ماليه چې د دولتي يا غير دولتي ادارو په واسطه د دې قانون د حکمونو مطابق وضع يا تحصيلېږي، د دولت (ماليې وزارت) په ټاکلي حساب بانک ته تحويلېږي.

د ماليې اخستل

دوه یمه ماده:

(۱) د هېواد په دنده او بهر کې د حقيقي او حکمي اشخاصو له ټولو عوایدو څخه چې له افغاني سرچینو څخه لاسته راځي او هغو عوایدو څخه چې په افغانستان کې مېشت یې له غیر افغاني سرچینو او بهر څخه لاسته راوړي، د دې قانون د حکمونو مطابق، ماليه اخستل کېږي.

(۲) د لاندې شرایطو لرونکي حقيقي او حکمي اشخاص د افغانستان مقيم گڼل کېږي:

- ۱- په هغه صورت کې چې د مالي کال په اوږدو کې د شخص د اوسېدو اصلي ځای په هېواد کې دنده وي.
- ۲- په هغه صورت کې چې د مالي کال په اوږدو کې شخص، ټولې (۱۸۳) ورځې موده په افغانستان کې دنده تېره کړې وي.
- ۳- هغه کارکوونکي چې د مالي کال په اوږدو کې د دولتي خدمتونو د سرته رسولو په منظور، له هېواد څخه بهر توظیف شوي وي.

۴- نور هغه بنسټونه چې تاسیسولو یې د مالي کال په اوږدو کې صورت موندلی وي یایې مرکزي اداره په افغانستان کې د ننه وي.

- افغاني سرچینې: هغه عواید دي چې په داخل کې د هېواد له سرچینو څخه په افغانستان کې د مېشتو اشخاصو او په بهر کې د دولتي ادارو له شتمنیو څخه لاسته راځي.

- غیر افغاني سرچینې: هغه عواید دي چې د افغانستان په د ننه کې د نورو هېوادونو له سرچینو څخه په افغانستان کې د مېشتو اشخاصو په واسطه، لاسته راځي.

- کورنۍ سرچینې: هغه عواید دي چې د هېواد له کورنیو سرچینو څخه د افغاني او غیر افغاني سرچینو په شمول لاسته راځي.

مالي کال

درېیمه ماده:

(۱) مالي کال د دې قانون په منظور له هجري شمسي کال څخه عبارت دی چې د وري له لومړۍ څخه پیل او د هماغه کال د کب د میاشتې په وروستۍ ورځ پای ته رسېږي.

(۲) که چېرې حکمي شخص د دې مادي په (۱) فقره کې درج له مالي کاله څخه په غیر له بل مالي کاله د ګټې اخستنې غوښتنه وکړي، مکلف دی په لیکلې توه د خپل مالي کال په نورو دوولسو میاشتو باندې د بدلون دلایل د مالي وزارت ته وړاندې کړي. د مالي وزارت نوموړی غوښتنلیک یوازې د هغه د موجه والي په صورت کې منظور وي.

(۳) د دې مادي په (۲) فقره کې درج مالي کال له هغې نېټې څخه د تطبیق وړ دی چې د مالي وزارت لخوا کتباً مشخص شي.

(۴) د مالي وزارت واک لري، د دې مادي په (۳) فقره کې درج شوی تجویز حسب الزوم لغو کړي.

د مالي سنجول

څلورمه ماده:

(۱) د حکمي اشخاصو پر عایداتو باندې مالیات، په مالي کال کې د هغه د مالي وړ عوایدو په سلو کې شل دي.

(۲) د اسعاري عوایدو پر عایداتو باندې مالیات په افغاني پیسو سنجول او تسعیر کېږي. د تسعیر نرخ، د هرې میاشتې په پای کې د پلورنې پر بنسټ د د افغانستان بانک د آزاد نرخ اوسط دی.

(۳) د حقیقي اشخاصو پر عایداتو باندې مالیات د لاندې جدول مطابق سنجول کېږي:

د ماليې وړ عوايد	د ماليې مقدار
له صفر څخه تر پنځه زرو افغانیو پورې	صفر (معاف)
له پنځه زره او یوې څخه تر دوولس زرو او پنځه سوه افغانیو پورې	په سلو کې دوه
له دوولس زرو پنځه سوه یوې افغانۍ څخه تر سلو زرو افغانیو پورې	پر (۱۵۰) ثابتو افغانیو برسېره په سلو کې لس
له سلو زرو او یوې افغانۍ پورته	له (۸۹۰۰) ثابتو افغانیو برسېره په سلو کې شل

د مېشتو اشخاصو مالیات

پنځمه ماده:

(۱) په افغانستان کې د مېشتو حقیقي اشخاصو پر عایداتو باندې مالیات، په لاندې توګه محاسبه کېږي:

۱- د هغو عوایدو په شمول چې له بهرنیو سرچینو څخه یې تر لاسه کوي، د ماليې وړ عوایدو پر بنسټ.

۲- له هغې تر لاسه شوې ګټې څخه چې بل هېواد ته ورکول کېږي. پر عایداتو باندې د مالیاتو پر بنسټ پدې صورت کې، مالیه د ماليې ورکونکي له عوایدو څخه هغې برخې مالیه د مجرایي وړ ده چې د ماليې ورکونکي له بهرنیو عوایدو پورې مربوطه وي.

۳- په هغه صورت کې چې په افغانستان کې مېشت حقیقي اشخاص له څو بهرنیو هېوادونو څخه عواید ولري، پر عایداتو باندې د مالیاتو د قانون د تعلیماتنامې له په پام کې لرلو سره، د ماليې مجرایي له هغو عوایدو سره متناسبه صورت مومي چې له جلا هېوادونو څخه یې تر لاسه کوي.

(۲) په افغانستان کې مېشت حکمي اشخاص د ماليې وړ هغو عوایدو پر بنسټ چې له کورنیو او بهرنیو سرچینو څخه یې تر لاسه کوي، د دې مادې په (۱) فقره کې د درج شویو حکمونو له په پام کې نیولو سره، پر عایداتو باندې د مالیاتو د ورکړې تابع ګرځي.

د غیر مېشتو اشخاصو د مالیاتو معافیت

شپږمه ماده:

غیر مېشت اشخاص په هغه صورت کې د څلورمې مادې په (۳) فقره کې پر عایداتو باندې د مالیاتو د ورکړې درج شوي له معافیت څخه ګټه اخلي چې دغه معافیتونو د هغوی د متبوع هېواد لخوا په بالمثل ډول په هغه هېواد کې د افغاني غیر مېشتو اشخاصو لپاره اټکل شوي وي.

د مالیاتو ورکړه او مجاز کسرات

اوومه ماده:

(۱) غیر مېشت حقيقي او حکمي اشخاص، چې په اقتصادي او سوداګريزو فعالیتونو بوخت نه وي، د افغانستان له کورنیو سرچینو څخه د ترلاسه شوو عوایدو پر بنسټ د ټکنانې، د ونډې د ګټې، کرایې، حق الامتياز او نورو هر ډول عوایدو له مدرکه د دې قانون د حکمونو مطابق، پر عایداتو باندې د مالیاتو تابع دي.

(۲) د غیر مېشتو حکمي اشخاصو له ټکنانې پرته عوایدو، د ونډې له ګټې، کرایې او حق الامتياز څخه پدې قانون کې درج شوي مجاز کسرات په هغه صورت کې د تطبیق وړ ګڼل کېږي چې پدې قانون او پر عایداتو باندې د مالیاتو په تعلیماتنامه کې د درج شوو معلوماتو لرونکي حقيقي او صحیح اظهار لیک اړوندو څانګو ته وړاندې کړي.

د اقتصادي فعالیتونو مالیات

اتمه ماده:

(۱) هغه غیر مېشت حقيقي او حکمي اشخاص، چې په افغانستان کې په اقتصادي، سوداګريزو او خدماتي فعالیتونو باندې بوخت دي، مکلف دي خپل مالیات د هغو عوایدو پر بنسټ چې د هېواد له کورنیو سرچینو څخه یې ترلاسه کوي، ورکړي.

(۲) پر عایداتو باندې د مالیاتو کسرات په هغه صورت کې د مجرایې او محاسبې وړ ګڼل کېږي چې د هېواد له د ننه سرچینو څخه په ترلاسه شوو عوایدو پورې مربوط وي.

(۳) د هغو الوتکو او د هغو د کارکونکو له عوایدو څخه مالیه چې د افغانستان په قلمرو کې د بهرني دولت تر بیرغ لاندې فعالیت کوي، پدې شرط معاف ګڼل کېږي چې بهرنی دولت رت افغاني بیرغ لاندې الوتکو او د هغو اړوندو کارکونکو ته په هغه هېواد کې ورته معافیت ورکړي.

(۴) د هېواد په د ننه کې په عوایدو پورې د اړوندو لګښتونو توزیع د دې قانون او پر عایداتو باندې د مالیاتو د تعلیماتنامې د حکمونو مطابق صورت مومي.

(۵) که چېرې په افغانستان کې غیر مېشت شخص د غیر مستقلې نمایندګۍ له لارې فعالیت وکړي، د نوموړې نمایندګۍ د ماليې وړ عواید، د یوه جلا او خپلواک حکمي شخصیت د عوایدو په توګه ټاکل کېږي او په لاندې ډول محاسبه کېږي:

۱- هغه ورکړې یا مبالغ چې د غیر مېشت شخص د فعالیتونو په نورو برخو پورې اړه مومي، د دې قانون د دیارلسمې مادې په (۳) فقره کې د درج شوي حکم مطابق د ونډې ګټه ګڼل کېږي.

۲- د هغو ورکړو او مبالغو مجرایی چې د غیر مېشت شخص په نورو ورکړو پورې اړه لري، د دې قانون د اتلسمې مادې په (۲) فقره کې د درج شوي حکم مطابق مجاز نده.

۳- هغه لګښتونه چې د غیر مستقلې نمایندګۍ یا د غیر مېشت شخص د فعالیت د بلې برخې لخوا چې مستقیماً د نوموړې نمایندګۍ د ناخالصو عوایدو په ترلاسه کولو پورې مرتبط وي، صورت مومي، د خپلواک حکمي شخصیت د لګښتونو په توګه ګڼل کېږي.

د بهرنیو دولتونو او نړیوالو مؤسسو مالیات

نهمه ماده:

د بهرنیو دولتونو، نړیوالو مؤسسو او د هغو د غیر مېشتو نورو کارکوونکو مالیاتي مکلفیت، د هغو عوایدو پربنسټ چې له کورنیو سرچینو څخه یې ترلاسه کوي، د موافقه لیکونو، قرار دادونو او هغو پروتوکولونو مطابق چې پدې برخه کې یې د افغانستان له دولت سره عقد کړي دي، تثبیتېږي.

د مؤسسو مالیاتي معافیت

لسمه ماده:

(۱) ترلاسه شوې اعانې او د هغو مؤسسو له لازمي فعالیت څخه لاس ته راغلي عواید چې د لاندې شرایطو لرونکي وي، له ماليې څخه معاف دي:

۱- مؤسسه د نافذه قوانینو مطابق جوړه شوې وي.

۲- غیر انتفاعي مؤسسه چې یوازي د ښوونیزو، کلتوري، ادبي او علمي یا خیریه چارو په منظور جوړه او فعالیت وکړي.

۳- تمویلونکي، ونډه لرونکي او اړوند غړي یا کارکوونکي د دې فقرې په (۱ او ۲) جزء کې د درج شوې مؤسسې له ګټې څخه د فعالیت یا انحلال په وخت کې ګټه وانخلي.

(۲) د دې مادې په (۱) فقره کې د درج شویو مؤسسو د مالیاتي فعالیتونو د معافیت ډول پر عایداتو باندې د مالیاتو په تعلیماتنامه کې تنظیمېږي.

د دولتي ادارو مالياتي معافيت

يوولسمه ماده:

د ښارواليو په شمول د دولتي ادارو او د هغو د نمایندگيو عوايد پر عايداتو باندې د مالياتو تابع ندي.

دولتي تصدی لدې حکم څخه مستثنی دي.

دوه یم فصل

د ماليي وړ عوايدو ټاکل

اصطلاحگاني

دوولسمه ماده:

د ماليي وړ عوايد: هغه مبلغ دی چې د شخص، سهامي شرکت، محدودالمسئوليت شرکت يا نورو حکمي شخصيتونو له عوايدو څخه پدې قانون کې د درج شويو معافيتونو له مجرايي او د کسراتو له وضع کولو وروسته پاتې کېږي.

معافيت: د ماليه ورکونکي له عوايدو څخه مجرايي ده چې د دې قانون د حکمونو مطابق هغه ته ورکو کېږي.

کسرات: د توليد لگښتونو او د عايداتو د لاس ته راوړلو او ساتلو لگښتونه دي چې له عايداتو څخه د هغو وضع کول د دې قانون د حکمونو مطابق مجاز دي.

هغه لگښتونه او تمامه شوي بيه چې مشخصاً د معافيت يا کسراتو په توگه ذکر شوي نه وي، د وضع کولو وړ ندي.

عملياتي نکه زیان: هغه مبلغ دی چې پدې قانون کې له درج شوو مجرايو وروسته له عايداتو څخه زیات وي.

د ماليي تابع عايدات

ديارلسمه ماده:

(۱) لاندې لاسته راغلي عايد پر عايداتو باندې د مالياتو تابع دي:

۱- معاش، مزد، فیس او کمېشن.

۲- د سوداگريزو، صنعتي، ودانيزو او نورو اقتصادي فعاليتونو د معاملو ټول عوايد.

۳- د منقول او غير منقول ملکيت له پلورلو څخه ترلاسه شوي عوايد.

۴- ټکټ پولي، د ونډې گټه، کرایه، حق الامتياز، جايزې، مکافات، د قرعې او بخششيو له درکه عوايد.

۵- د تضامني شرکت له عايد څخه شريکه ونډه.

۶- له کار، پانګې یا اقتصادي فعالیت څخه ترلاسه شوي نور عواید.

۷- نور هغه حالات چې په قانون کې تصریح شوي دي.

۸- نور هغه عواید چې په دې قانون کې اټکل شوي ندي.

(۲) د ونډې ګټه: د عوایدو هر ډول وېش دی چې د شرکت لخوا د پیسو، شتمنۍ یا ونډه والو ته د هغوی له ونډې سره د متناسبې هر ډول ګټې په شکل صورت مومي او لاندې موارد پکې شامل دي:

۱- هر ډول ملموسه او غیر ملموسه شتمني.

۲- په شرکت کې ونډه.

۳- له شرکت څخه په هر ډول پېرودنه کې تخفیف.

۴- ونډه والو ته پور.

۵- د یوه شرکت له هر ډول شتمنۍ څخه ګټه اخستل.

(۳) که چېرې د دې قانون په اتمه ماده کې درج، په افغانستان کې د غیر مېشت شخص غیر مستقله نمایندګۍ، غیر مېشت شخص یا هر بل شخص ته چې له هغې سره مرتبط وي، څه مبلغ ورکړي یا یې ورکړه ومني، نوموړی مبلغ د ونډې د ګټې په توګه ګڼل کېږي.

د مالیاتو غیر تابع عایدات

څوارلسمه ماده:

لاندې ترلاسه شوي مبالغ پر عایداتو باندې د مالیاتو تابع ندي او د حقيقي او حکمي اشخاصو په اظهار لیک کې نه شاملېږي:

۱- د دولت لخوا بخشش، تحفي، انعامونه، جائزې او مکافات.

۲- هغه بخشش، تحفي، انعامونه، جائزې او مکافات چې د بهرنیو دولتونو، نړیوالو موسسو یا غیر انتفاعي موسسو لخوا د علمي، هنري، ادبي فعالیتونو، ټولنیز پرمختګ او نړیوال تفاهم د تقدیرولو په منظور ورکول کېږي.

۳- د معلوماتو د زیاتېدو یا د کفایت او مسلکي او فني ښوونو د اصلاح او ترقۍ په منظور سکالرشېپونه، فیلوشېپونه او نورې مرستې.

۴- د روغتيايي او ټکر (تصادم) له بیمې څخه عاید او د بېکارۍ د بیمې ګټې.

۵- د ژوند له بیمې څخه عاید چې له مړینې وروسته ورکول کېږي.

۶- له ټپ، ناروغۍ يا د حيثيت له اعاډې څخه د راپيدا شوو زيانونو غرامات يا تلافۍ.

۷- استقراض.

۸- د شركتونو په واسطه د ونډې د سندونو او د پور (قرضي) د سندونو له صادرولو څخه لاسته راغلي عايد.

۹- د كورنيو سهامي شركتونو او نورو حكمي شخصيتونو د الحاق له لارې د شتمنۍ ترلاسه كول.

۱۰- د دابن په واسطه د مديون د ملكيت د حقوقو د سلېولو له لارې د منقولې او غير منقولې شتمنۍ ترلاسه كول.

۱۱- له مديونينو څخه د اصل پور ترلاسه كول.

۱۲- د دولتي او ښارواليو د پور د سندونو گټه.

۱۳- د دې قانون د حكمونو مطابق نور ترلاسه شوي مبالغ.

د احتراقي موادو مالياتي معافيت

پنځلسمه ماده:

د غذايي موادو، احتراقي موادو او هغو جنسونو د بېي له دركه عوايد چې توليدوونكي شخص يايې د كورنۍ غړو هغه په مصرف رسولي يايې ترگټې اخستني لاندې نيولي دي، پر عايداتو باندې له مالياتو څخه معاف دي.

د غير منقولو مالونو پر كرايي يا اجارې باندې ماليات

شپاړسمه ماده:

د غير منقولو مالونو د كرايي يا اجارې له دركه عوايد چې اساساً د سوداگرۍ يا صنعت او نورو اقتصادي فعاليتونو په منظور تر گټې اخستني لاندې نيول كېږي، پر عايداتو باندې د مالياتو تابع دي.
د كرنيزو او باغي ځمكو مالیه او د څارويو مالیه د خاص قانون تابع ده.

له معاشونو او مزدوريو څخه د ماليې د وضع كولو مكلفيت

اوولسمه ماده:

(۱) وزارتونه، ادارې او نورې دولتي مؤسسې، تصدۍ، شركتونه او خيريه مؤسسې مكلف دي پر معاشونو او مزدوريو باندې ماليه، د هغو د اجراء په وخت كې وضع او د دولت حساب ته يې ولېږدوي.
(۲) د دولتي كاركوونكو د تقاعد حقوق پر عايداتو باندې د مالياتو تابع دي.

د مجرایي وړ لگښتونه

اتلسمه ماده:

(۱) د تولید د عادي او اړینو لگښتونو کسر او وضع کول او د حقیقي او حکمي اشخاصو د عوایدو لاسته راوړل او ساتنه په لاندې ډول مجاز دي، د مجرایي وړ دي، پدې شرط چې د مالي کال په ترڅ کې یې صورت موندلی وي یا د دې قانون د حکمونو مطابق د تېر دریو کلونو په یوه پورې اړه ولري:

۱- د حمل او نقل د بیمې او هغې ته د ورته لگښت په شمول د تولیدي شیانو یا د پلورنې او سوداګرۍ د لگښتونو تمامه شوي بیه.

۲- د سامانونو او لوازمو، احتراقي موادو، برېښنا، اوبو، او نورو هغو اړینو خدمتونو بیه چې د عایداتو د لاسته راوړلو لپاره یا په کار او سوداګرۍ کې تر ګټې اخستې لاندې نیول کېږي.

۳- هغه مزد، معاش، کمېشن او فیس چې د کارکوونکو او مستخدمینو د خدمتونو په وړاندې ورکول کېږي.

۴- له پورونو، کار او سوداګرۍ څخه رامنځته شوي ټکټ پولې.

۵- د مالونو او هغه ملکیت چې په کار یا سوداګرۍ کې اړین وي او تر ګټې اخستې لاندې نیول کېږي، له درکه ورکړل شوي کرایه.

۶- د هغو مالونو او ملکیت چې په کار یا سوداګرۍ کې اړین وي او تر ګټې اخستې لاندې نیول کېږي، د ترمیم، ساتنې او څارنې لگښتونه.

۷- منقول او غیر منقول مالونه د (کرنیزې ځمکې) په استثنایي چې په کار او سوداګرۍ کې تر ګټې اخستې لاندې نیول شوي یا د عایداتو د تولید په منظور د موند په واک کې وي، استهلاك یې پر عایداتو باندې د مالیاتو د تعلیماتنامې مطابق، د مجرایي وړ دي، د مال یا ملکیت د استهلاك ټول کسرات د هغو له تمامې شوې بېي څخه زیات، مالیه ورکونکي ته د مجرایي وړ ندي، که چېرې حقیقي یا حکمي شخص، د شتمنۍ د لاسته راوړلو په بدل کې له ورکړو څخه، د دې قانون د حکمونو د دوه اویایمي مادې د حکم مطابق، مالیه وضع نکړي، د هغه د شتمنۍ د تمامې شوې بېي د هغې برخې د استهلاك چې له هغې څخه مالیه وضع شوې نده، د مجرایي مستحق نه ګرځي.

۸- هغه مالیه او محصول چې په خپل ذات کې د کار او سوداګرۍ لپاره لازمي لګښت یا د عایداتو په منظور د مال او ملکیت د لرلو لپاره لازمي لګښت او یا د عایداتو د تولید لپاره لازمي لګښت وي، پدې شرط چې مالیه یې د مالي کال په موده کې ورکړل شوې وي او یا ټوله شوې وي. هغه مالیات چې د دې قانون د حکمونو مطابق وضع شوي دي او هغه مالیات چې د کار او سوداګرۍ د لازمي لګښتونو له جملې څخه و نه شمېرل شي، د مجرایي وړ ندي، خو دا چې پدې قانون کې بل ډول اټکل شوي وي.

۹- د دریو کلونو په ترڅ کې منقولو او غیر منقولو مالونو ته له حریق، زلزلې او نورو ناڅاپي پېښو څخه ورپېښ شوي زیانونه، پدې شرط چې بیه یې تثبیت وي او پدې هکله مثبته سند وړاندې او د بیمې د مؤسسو لخوا جبران شوي نه وي.

۱۰- پر عایداتو باندې د مالیاتو د تعلیماتنامې مطابق په کار یا سوداګرۍ کې له نه تر لاسه کېدو وړ پوړونو څخه رامنځته شوی زیان.

۱۱- د هغه حکمي شخصیت په واسطه چې د هېواد د نافذه قوانینو مطابق تأسیس شوی وي، په پیسو باندې د ورکړل شوي ونډې ګټه.

۱۲- د کار یا سوداګرۍ نور لګښتونو او د عایداتو د تولید په منظور د منقولو او غیر منقولو مالونو په واک کې د لرلو لګښتونه او په اړوندو تقنیني سندونو کې درج د عایداتو د تولید لګښتونه.

(۲) په لاندې مواردو کې د لګښتونو کسر او وضع کول غیر مجاز او د مجرایي وړ ندي:

۱- د بلنو او اعلانونو لګښتونو چې په اقتصادي او سوداګریزو فعالیتونو پورې مرتبط نه وي.

۲- هغه حکمي او حقیقي اشخاص چې د دې قانون د حکمونو مطابق د ونډې له ګټې، تکتاني، حق الامتیاز، کرایې، کمېشن، اجورې، معاشونو، د دې قانون په دوه اویایمه ماده کې له درج شوو معاملو او نورو ورته عوایدو څخه د مالیاتو په وضع کولو مکلف دي، خو د هغو مالیات یې وضع کړي نه وي.

۳- په افغانستان کې د یوه غیر مستقل غیر مېشت شخص پر نمایندګۍ باندې هر ډول هغه خرڅونه چې غیر مېشت شخص یا ورسره کوم اړوند شخص ته ورکړل یا ومنل شي.

د نه مجرایي وړ لګښتونه

نولسمه ماده:

(۱) د لاندې اقلامو په شمول د شخصي لګښتونو کسر او وضع کول غیر مجاز دي، او د مجرایي وړ ندي:

۱- هغه ورکړې (تادیات) چې د مالیه ورکوونکي یایې د کورنۍ د ګټې او خوښۍ په غرض اشخاصو ته صورت مومي.

۲- د مالیه ورکوونکي یایې د کورنۍ د حویلی یا د اوسېدو د ځای د ساتنې او څارنې، تر میمولو، تعمیر، د مفروشاتو د اصلاح لګښتونه او نور لګښتونه او یا هر مال او ملکیت چې د مالیه ورکوونکي یایې د کورنۍ ګټې اخستنې ته مختص وي.

۳- پر شخصي دیونو باندې ټکت پولي.

۴- د کار ځای ته د تلو راتلو لګښتونه او د شخصي مقصدونو لپاره د سفر لګښتونه.

۵- د ژوند، ټکر (تصادم) او روغتیا د بیمې او د مالیه ورکوونکي او د هغه د کورنۍ د خونديتوب په منظور، د نورو د ادعا پر خلاف د بیمې لگښت.

۶- د هغو مالونو او ملکیت چې په شخصي مقصدونو تر ګټې اخستني لاندې نیول کېږي، د ساتنې په غرض د هر ډول بیمې لگښت.

(۲) په لاندې مواردو کې د لگښتونو کسر او وضع کول هم غیر مجاز دي، د مجرایي وړ ندي:

۱- د ځمکې، ودانیو او دوامدارو شیانو (ماشین، تجهیزاتو، ثابتې اثاثې، مفروشاتو او د الحاقیې یا په هغې کې د اصلاحاتو تمام شوی لگښت) تمامه شوي بیه. د دې قانون د اتلسمې مادې د (۱) فقرې په (۷) جزء کې درج شوي لگښتونه او په درېیم فصل کې درج شوي حکمونه لدې امر څخه مستثنی دي.

۲- په احتیاطي زیرمې زیاتول، د نه ترلاسه کېدو وړ پورونو او هغو ته په ورته مقصد زېرمه.

۳- د غیر مېشتو اشخاصو لخوا چې د افغانستان له کورنیو سرچینو څخه عواید ترلاسه کوي، بهرنیو دولتونو ته ورکړل شوي مالیات، خو دا چې پدې هکله ژمنلیک موجود وي.

د کورنیو سرچینو عواید

شلمه ماده:

(۱) د کورنیو سرچینو عواید په لاندې ډول دي:

۱- د پورونو ټکټانه، ګټه ایزې: (مفادي) تحویلی او پانګه اچونې.

۲- له هغو مېشتو شرکتونو څخه چې په افغانستان کې فعالیت کوي، د ونډې د ګټې عواید.

۳- د خدمتونو په وړاندې د معاش، حق الزحمې او له آزادو شغلونو څخه د مزدورۍ عواید.

۴- د کرایو او له منقولو او غیر منقولو مالونو څخه د حق الامتياز عواید.

۵- د منقولې او غیر منقولې شتمنۍ د پلورنې عواید.

۶- د هر ډول بیمو په شمول له پلورنو څخه د کمېشن اخستل.

۷- د هېواد په دننه کې د سوداګریزو فعالیتونو عواید.

۸- د هغو منقولو مالونو د پلورلو یا لېږدولو عواید چې په سوداګریزو یا استخدامي فعالیتونو کې له هغو څخه ګټه اخستل کېږي.

۹- د حق الامتياز، فیس او کمېشن عواید چې د افغاني مېشت لخوا ورکول کېږي.

۱۰- د نفتي موادو، معدني موادو يا نورو سرچينو له اکتشاف او استخراج څخه راپيدا شوي عوايد.

۱۱- د هېواد په دننه کې د نورو عايداتي سرچينو عوايد چې د دې قانون د حکمونو مطابق د مالياتو تابع گرځي.

(۲) د دې قانون د موخو د تطبيق په منظور د نهه ويشتمې او دېرشمې مادې په استثنائي د دې مادې د (۱) فقرې په (۵) جزء کې د (غير منقولې شتمنۍ) اصطلاح په يوه شرکت يا بل بنسټ کې چې د شتمنۍ ارزښت يې اساساً د اشخاصو د مستقيم يا غير مستقيم مالکيت په پايله کې تر لاسه کېږي، په لاندې توگه د هر ډول گټه په بر کې نيوونکي ده:

۱- په افغانستان کې غير منقوله شتمني.

۲- د هايډروکاربن، د کانونو د جواز او د کانونو د واک ليک د قراردادونو په شمول هغه ډول چې د دې قانون په دوولسم فصل کې تصريح شوي دي، په افغانستان کې د غير منقولې شتمنۍ گټه.

(۳) د دې قانون د موخو د تطبيق په منظور د هغه د نهه ويشتمې او دېرشمې مادې په استثنائي، د کانونو له استخراج څخه رامنځته شوي عوايد چې د دې مادې د (۱) فقرې په (۱۰) جزء کې توضيح شوي دي، د هر ډول پلورني او نورو مفادي معاملو په بر کې نيوونکي دي.

درېم فصل

د شتمنی د پلورنې، تبادلې یا لېږدونې له درکه ګټه یا زیان

پر عایداتو باندې د مالیاتو تابع ګټه

یوویشتمه ماده:

د ثابتو شتمنیو د پلورلو یا تبادلې له درکه ګټه او په کسب او سوداګرۍ کې پانګونه پر عایداتو باندې د مالیاتو تابع ده.

د مالی کال د مالیې ور ګټه

دوه ویشتمه ماده:

د سهامې شرکت یا محدودالمسئولیت شرکت د شتمنی د پلورلو یا تبادلې له درکه ترلاسه شوې ګټه، د هغه مالی کال د مالیې ور ګټه ده چې په ترڅ کې یې د شتمنی لېږدېدلو صورت موندلی وي.

د ملکیت له لېږدېدو څخه مالیه

درویشتمه ماده:

(۱) د لاندې شتمنیو د پلورلو، تبادلې یا د ملکیت د نورو هر ډول لېږدېدو له درکه ترلاسه شوې ګټه، د مالیې ور ګټه ګڼل کېږي:

۱- د سرقلې په شمول د کسب یا سوداګرۍ پرېښودل.

۲- د تجهیزاتو، ماشین آلاتو، ودانیو، ځمکې (اراضی) او یا د هغو د اجزاوو په شمول فابریکه.

۳- هغه تجهیزات چې په سوداګریز کار او فعالیت او د اشخاصو او مالونو په حمل او نقل کې استعمالېږي.

۴- په سهامې یا محدودالمسئولیت شرکت کې ونډې.

(۲) له میراث څخه د پیدا شوې منقولې او غیر منقولې شتمنی له لېږدېدو څخه لاسته راغلې ګټه د دې مادې په (۱) فقره کې له درج شوي حکم څخه مستثنې ده.

له مالیې ور عوایدو څخه د لګښتونو کسر او وضع کول

څلېږشتمه ماده:

د شتمنیو د پلورلو، تبادلې او لېږدولو عواید (د میراث په استثنا)، په بشپړ ډول رپوټ ورکول کېږي او لدې عوایدو څخه د مالیې ور ګټې د ټاکلو په ترڅ کې لاندې اقلام د وضع کولو وړ دي:

۱- د شتمنی او پلورل شوي پانګونې تمامه شوي بیه د هغه مبلغ په کسر سره چې د استهلاک له درکه د هغو د ترلاسه کولو له نېټې څخه د معاملي تر وخته پورې د مجرایي وړ وي.

۲- د پلورني لګښت د کمېشن، اعلانونو، د وثایقو د ټکټ په شمول او د شتمنیو د لېږدونې نور لګښتونه.

د ورځي په بیه د ماليي تثبیتول

پنځه ویشتمه ماده:

د منقولو او غیر منقولو شتمنیو د لېږدونې د هر ډول معاملي په ترڅ کې (د میراث په استثني) د ورځي بیه، د ماليي د سنجش او تثبیت بنسټ دی.

پر ماليي ورکونې باندې د شتمنی د لېږدونې د ډول نه اغیزه

شپږ ویشتمه ماده:

د منقولې او غیر منقولې شتمنۍ د لېږدونې ډول (د میراث په استثني) له نوموړې لېږدونې څخه د ترلاسه شوي ګټې پر ماليي ورکونې باندې اغیزه نه لري.

له ماليي وړ عوایدو څخه د را پیدا شوي زیان وضع کول

اووه ویشتمه ماده:

د مالي کال په ترڅ کې په کسب یا سوداګرۍ کې د ګټې اخستنې وړ ثابتو شتمنیو له پلورنې یا تبادلې څخه راپیدا شوی زیان د مؤدي له ماليي وړ عوایدو څخه د وضع وړ دی، پدې شرط چې د نوموړې پلورنې او تبادلې ګټه اصلاً د ماليي وړ وي.

له ماليي وړ عوایدو څخه د اضافي زیان نه وضع کېدل

اته ویشتمه ماده:

د ونډو د سندونو له پلورنې یا تبادلې څخه را پیدا شوی زیان د وضع کولو وړ ندی، خو دا چې دغه زیان د ونډې د سندونو له پلورنې یا تبادلې څخه له ترلاسه شوي ګټې څخه چې په عین کال کې یې صورت موندلی دی راپیدا شوی وي. هغه ګټه چې پدې ډول له ترلاسه کېږي له هغه زیان څخه چې له دغه ډول معاملي څخه عایدېږي، زیاته وي، اضافي مبلغ د ماليي تابع دی، خو که دغه زیان له ګټې څخه اضافه وي، د زیان اضافي مبلغ د موضوعي وړ ندی.

د شتمنی د ارزښت له زیاتېدو څخه د ماليي سنجش

نهه ویشتمه ماده:

د شتمنی د ارزښت له زیاتېدو د ماليي د تثبیت او سنجش ډول په لاندې توګه دی:

۱- د دې قانون په درويشتمه ماده کې درج شوي گټه چې په (۱۸) مياشتو يا له هغې څخه په زياتو موده کې د شخص ملکيت وي، د لاندې يوه يا څو شرطونو په لرلو سره تثبيت او سنجول کېږي:

- لېږدېدنې (د ميراث په استثنې) د پلورنې په ډول صورت نه وي موندلې.

- لېږدول شوي شتمني، پانگه ايزه شتمني وي.

- شتمنۍ، د پلورنې يا د کسب او سوداګرۍ د انحلال په ترڅ کې لېږدول شوي وي.

۲- د مالي کال په ترڅ کې د شخص په عايداتو باندې ماليات چې د دې مادې په (۱) جزء کې له درج شويو شرايطو څخه د يوه مطابق ولېږدول شي، د دې مادې په (۳) جزء کې درج له موضوعه مخصوص نرخ سره له ټولو سرچينو څخه د هغه د ماليې وړ عايدو له حاصل ضرب څخه عبارت دي.

۳- پدې ماده کې درج موضوعه مخصوص نرخ په لاندې ډول ترلاسه کېږي:

- د شتمنۍ له لېږدېدو څخه ترلاسه شوي گټه (د ميراث په استثنې)، د هغو کلونو پر شمېر باندې تقسيمېږي چې شتمنې د هغه په ملکيت کې وي.

- کلنۍ متوسطه گټه يا لدې تګلارې څخه ترلاسه شوي گټه له ماليې وړ نورو عايدو سره جمع او د دې قانون په څلورمه ماده کې د درج شوي جدول د نرخ مطابق، سنجش او ترلاسه شوي (حاصله) ماليه پر هغه مبلغ باندې تقسيمېږي چې سنجش پرې شوی دی، مطلوب نرخ تثبیتوي، که چېرې مطلوب نرخ په سلو کې له دوو څخه لږ وي، په هغه صورت کې د تطبيق وړ نرخ په سلو کې دوه دی.

د منقولو او غير منقولو مالونو د پلورنې ماليات

دېرشمه ماده:

(۱) د دې قانون په درويشتمه ماده کې د درج شوي حکم له په پام کې نيولو سره، د هغو مالونو بيه چې د حقيقي شخص لخوا د پلورنې يا د منقولو او غير منقولو مالونو د لېږد له لارې ترلاسه کېږي، د ملکيت د لېږدېدو په وخت کې پر عايداتو باندې د مالياتو په عوض، په سلو کې د يوې ماليې د ورکړې تابع ګرځي.

(۲) د دې قانون په درويشتمه ماده کې د درج شوي حکم له په پام کې نيولو سره، د هغو مالونو بيه چې د خرڅلاو يا د منقولو مالونو د لېږد له لارې د حکمي اشخاصو په واسطه لاسته راځي، پر عايداتو باندې د مالياتو په عوض د لېږدېدو په وخت کې په سلو کې يو ماليې د ورکولو تابع ګرځي، دغه ډول ماليات مخکې ورکړه (پېش پرداخت) ګڼل کېږي او په ماليه کې د بېلانس او اظهارنامې په وړاندې کولو سره مجرايي ورکول کېږي.

څلورم فصل

شرکتونه

اصطلاحگانې

يو دېرشمه ماده:

(۱) شراکت: د دوو يا له دوو څخه د زياتو اشخاصو يووالی (اتحاد) دی چې د اړوندې اساسنامې مطابق په گډه سره کار او سوداگري کوي او گټه يا زيان يې ویشي.

(۲) شریک: هغه شخص دی چې په شرکت کې ونډه ولري.

(۳) د شراکت اساسنامه: د قواعدو ټولگه ده چې شریکانو هغه منلي او پر بنسټ يې شرکت اداره کوي.

(۴) تضامني شرکت: هغه شرکت دی چې له شریکانو څخه هر يو په انفرادي يا ټوليزه توگه د شرکت د ټولو پورونو او ديونو په ورکړه مکلف دي.

(۵) گډ تضامني شرکت: هغه شرکت دی چې يو يا څو شریکان پکې د شرکت د پورونو او ديونو په نسبت د تضامني او غير محدود مسئوليت لرونکي وي او پاتې شریکان، په شرکت کې د هغوی د ونډې تر اندازې پورې د محدود مسئوليت لرونکي وي.

(۶) محدودالمسئوليت شرکت: هغه شرکت دی چې شریکان پکې منفرداً د شرکت د پورونو او ديونو په نسبت مسئول نه وي او د هر شریک مسئوليت په شرکت کې د هغه د ونډې تر اندازې پورې محدود دی.

(۷) سهامی شرکت: هغه شرکت دی چې پانگه يې ټاکلې او په ونډو وېشل شوې وي او د هر شریک د مسئوليت اندازه د هغه د ونډې تر اندازې پورې محدوده وي.

پر محدودالمسئوليت او تضامني مختلطو شرکتونو باندې د تطبيق وړ حکونه

دوه دېرشمه ماده:

(۱) محدودالمسئوليت شرکت، د سهامی شرکتونو په هکله د دې قانون د تطبيق وړ حکونو تابع دی.

د دې قانون په منظور، د دغه ټول شرکت شریکان، ونډه لرونکي او د گټې وېش ئي، د ونډې گټه گڼل کېږي.

(۲) تضامني مختلط شرکت، د تضامني شرکتونو په هکله د دې قانون د تطبيق وړ حکونو تابع دی.

د تضامني شرکت ماليات

دري دېرشمه ماده:

تضامني شرکت د حکمي شخصيت په توګه پدې قانون کې درج پر عايداتو باندې د مالياتو تابع ندی.

شریکان د حقيقي اشخاصو په توګه په انفرادي ډول پر عايداتو باندې د مالياتو تابع دي.

د تضامني شرکت عايدات د شریکانو د انفرادي عايداتو په صورت چې د هغو هر یو مکلف دی د شرکت له عايداتو څخه خپله ونډه په خپلو د ماليې وړ عوایدو کې داخله کړي، پر عايداتو باندې د مالياتو د ورکړې تابع دي.

د نڼه (خالصو) عوایدو ټاکل

څلور دېرشمه ماده:

تضامني شرکت مکلف دی هر کال ټولو ترلاسه شوو مبالغو، اړوندو لګښتونو او ورکړو (تأدياتو) څخه رپوټ ورکړي او خپل خالص عواید په انفرادي توګه وټاکي.

شرکت مکلف دی په جلا ډول د هر شریک له ونډې څخه په لاندې مواردو کې رپوټ ورکړي:

۱- خالصه ګټه یا خالص زیان.

۲- د مالونو او منقول او غیر منقول ملکیت د پلورنې یا تبادلې له درکه ګټه یا زیان.

۳- معاش، ټکټ پولې، د ونډې ګټه، پېشکې او هغو ته ورته.

د ترلاسه شوو مبالغو وېش

پنځه دېرشمه ماده:

د تضامني شرکت ترلاسه شوي مبالغ، لګښتونه او خالصه ګټه داسې ګڼل کېږي چې په اړونده اساسنامه کې د درج شوو شرایطو مطابق، د شریکانو په واسطه ویشل شوي دي.

پنځم فصل

د محاسبې قواعد

د سندونو ترتیبول او ساتنه

شپږ دېرشمه ماده:

د ماليې وړ عوایدو لرونکي حقيقي او حکمي اشخاص مکلف دي د خپلو منقولو او غیر منقولو مالونو او عوایدو ټول سندونه او دفترونه او د معاملو صورت حساب په اړوند مالي کال کې ترتیب او وساتي او د غوښتنې په صورت کې یې د ماليې وزارت د اړوندو موظفینو په واک کې ورکړي.

د محاسبې وروستی طریقه

اووه دېرشمه ماده:

سهمي او محدودالمسئولیت شرکتونه مکلف دي خپل عواید د محاسبې د وروستی طریقي په واسطه چې عواید او لگښتونه کله چې د ورکړې وړ ګرځي، په پام کې نیسي، تثبیت کړي.

د محاسبې نقدی طریقه

اته دېرشمه ماده:

مالیه ورکوونکی مکلف دی، خپل د ماليې وړ عواید د محاسبې د نقدي طریقي مطابق، هغه وخت چې د عوایدو او لگښتونو ورکړه صورت مومي، تثبیت کړي. مالیه ورکوونکی کولای شي د ماليې وزارت په موافقه د خپلو عوایدو د تثبیت لپاره وروستی طریقه هم وټاکي. سهمي او محدودالمسئولیت شرکتونه لدې امر څخه مستثنی دي، د استهلاکاتو وضع پر عایداتو باندې د مالیاتو د تعلیماتنامې مطابق صورت مومي.

د سندونو او دفترونو ډول او محتوی

نهه دېرشمه ماده:

د ماليې وزارت کولای شي پر عایداتو باندې د مالیاتو د سالمې ادارې، د واقعي عوایدو د تثبیت او له هغو څخه د سم رپوټ د وړاندې کولو په منظور، د مالیاتو ورکوونکي د سندونو او دفترونو ډول او محتوي تثبیت کړي.

د کال آخره موجودی

څلوېښتمه ماده:

اجناس، محصولات او هغه مواد چې په کار او سوداګرۍ کې تر ګټې اخستني لاندې نیول کېږي، د هر مالي کال په آخر کې موجودې کېږي او بیه اېښودنه یې د تمامی شوې بیې یا د بازار د بیې (هره یوه چې لږ وي) پر بنسټ صورت مومي.

هغه ماليه ورکونکي چې په صنايعو، سوداگري يا په نورو کارونو بوخت وي، مکلف دي د خپلو اجناسو، محصولاتو او اړوندو موادو موجودي د مالي وزارت د ترتيب شوي کړنلاري مطابق اجراء کړي.

د سواگريزو دوو يا زياتو مؤسسو د عوايدو تثبيت

يو څلوېښتمه ماده:

په هغه صورت کې چې دوه يا زياتي سوداگريزې مؤسسې يا اقتصادي فعاليتونه، په مستقيمه يا غير مستقيمه توگه د عين حقيقي يا حکمي اشخاصو ملکيت وي يا يې تر تصرف لاندې وي، د مالي وزارت کولای شي، د مالي وړ عوايدو د معلومولو او له تېبنتي (فرار) څخه يې د مخنيوي په مقصد، ترلاسه شوی مبلغ، کسرات، اعتبارات يا مجرايي گاني د هغو ترمنځ تقسيم او وېشي.

شپږم فصل

د سهامي او محدودالمسئوليت شرکتونو په هکله خاص حکمونه

د عملياتي زيان مجرايي

دوه څلوېښتمه ماده:

(۱) په هغه صورت کې چې سهامي شرکت يا محدودالمسئوليت شرکت په يوه مالي کال کې عملياتي خالص زيان ولري، دغه زيان په دريو راوروسته کلونو کې او هر کال د زيان درېيمه (ثلث) برخه د هغه له مالي وړ عوايدو څخه مجرايي ورکول کېږي. د دې قانون د اووه څلوېښتمې مادې په (۴) فقره کې درج شوی حکم لدې امر څخه مستثني دی.

(۲) که چېرې په هېواد کې مېشت شرکت له هغې سرچينې څخه چې له افغانستان څخه بهر فعاليت لري د عوايدو د ترلاسه کولو په منظور، خپل د مالي وړ عوايد د دې قانون په دوولسمه ماده کې د درج شوي حکم مطابق يا د دې مادې په (۱) فقره کې درج شوی عملياتي خالص زيان د هغو فعاليتونو له په پام کې نيولو سره چې په افغانستان کې د ننه له يوې سرچينې څخه د عوايدو د توليد په منظور او د هغه فعاليتونه چې له افغانستان څخه بهر کې د عوايدو د توليد په منظور وي، په جلا توگه ثبت او وړاندې کړي، له هغو فعاليتونو څخه عملياتي خالص زيان چې له افغانستان څخه بهر سرچينه کې رامنځته کېږي، د هماغې بهرنۍ سرچينې له عوايدو څخه د کسر وړ دی او لېږدول کېږي. نوموړی زيان له هغو مالي وړ عوايدو څخه چې سرچينه يې په افغانستان کې وي، د کسر وړ ندی.

ونډو لرونکو ته د شرکت د شتمنیو وېشل

دري څلوېښتمه ماده:

د ونډه لرونکي يا شريک په واسطه د شرکت ونډه لرونکو يا شريکانو ته د سهامی يا محدودالمسئوليت شرکت د شتمنیو وېش د ونډې د تمامی شوي بيې د تنقيص يايې په پانگه کې د تنقيص په توگه گڼل کېږي. د ونډې گټه او د انحلال د وخت ونډه لدې امر څخه مستثني ده.

د شرکت د انحلال پر وخت شتمنیو وېش

څلور څلوېښتمه ماده:

د ونډه لرونکي يا شرکت په واسطه د سهامی يا محدودالمسئوليت شرکت د انحلال په وخت کې د شتمنیو وېش، د دې قانون د درېيم فصل د مندرجاتو مطابق د شتمنیو د پلورنې يا تبادلې د وجهې په توگه گڼل کېږي. مبلغ يا نورې وېشل شوې شتمنۍ د ورځې د نرخ پر بنسټ منفي د ونډه لرونکي د ونډې تمامه شوې بيې يا د شرکت د پانگې مبلغ (چې وېش له هغه څخه صورت مومي)، د ونډه لرونکي يا شريک له ماليې وړ عايدو څخه عبارت دي. د جزئي يا کلي انحلال په صورت کې د سهامی يا محدودالمسئوليت شرکت د شتمنیو وېشل، د شرکت د گټې يا زیان په توگه نه گڼل کېږي.

د پيسو يا نورو شتمنیو وېش

پنځه څلوېښتمه ماده:

پيسې يا نورې هغه شتمنۍ چې د سهامی يا محدودالمسئوليت شرکت په واسطه له ترلاسه شوو عايدو څخه ونډه لرونکو يا شريکانو ته وېشل کېږي، د ونډې گټه گڼل کېږي، لاندې حالات پکې شامل دي:

۱- د هغه سهامی يا محدودالمسئوليت شرکت په واسطه چې د هېواد د قوانينو مطابق جوړ شوی له ترلاسه شوو عايدو څخه په پيسو باندې د ورکړل شوي ونډې گټه، د هغه شرکت له عايدو څخه چې ورکوي يې، د دې قانون د اتلسمې مادې د (۲) فقرې د (۲) جزء په استثنې، د مجرايې وړ ده.

۲- که چېرې د ونډې گټه، د ونډې يا پور يا هغو ته د ورته سندونو په ډول ورکړل شي، د سهامی يا محدودالمسئوليت شرکت له عايداتو څخه د وضع کولو وړنده.

۳- د هغې ونډې گټه چې د پيسو په ډول ورکول کېږي، د ترلاسه کېدو په وخت کې، د ترلاسه کوونکي د ماليې وړ عايداتو په توگه گڼل کېږي. د ونډې هغه گټه چې د پور د ونډو د سندونو يا هغو ته د ورته په ډول ورکول کېږي، د ترلاسه کېدو په وخت کې، د ترلاسه کوونکي د ماليې وړ عايدو په توگه نه گڼل کېږي.

د ماليي وضع كول

شپږ څلوېښتمه ماده:

(۱) هغه انتفاعي يا غير انتفاعي حکمي اشخاص چې د هېواد د قوانينو مطابق جوړ شوي وي، په لاندې توگه پر عايداتو باندې د مالياتو په وضع کولو مکلف دي:

۱- د دې قانون د حکمونو مطابق د اړوندو کارکوونکو له معاشونو او مزدوريو څخه د ماليي وضع کول.

۲- د دې قانون د حکمونو مطابق له ټکټ پولې، د ونډې له کټې، حق الامتياز، جايزو، مکافاتو، د قرعي او بخشيشي گانو، له درکه عوايدو حق الخدمات څخه په سلو کې د شلو ماليي وضع کول.

(۲) په دې ماده کې درج وضع شوي ماليه د راتلونکي مياشتې تر لسمې نېټې پورې دولت ته ورکول کېږي.

(۳) حکمي اشخاص چې د دې قانون د حکمونو مطابق له معاشونو او مزدوريو څخه د ماليي وضع کول اجراء کوي، مکلف دي د مالي کال په تېرېدو سره د راتلونکي کال د لومړۍ مياشتې په ترڅ کې هغو اشخاصو ته چې ماليه يې له معاش او مزد څخه وضع شوېده، به هغه ترتيب سره چې د ماليي وزارت يې تجويز وي، د ماليي د وضع کولو، د معاش د اندازې او په نورو مواردو کې له جزئياتو څخه په ليکلي توگه خبر ورکړي.

(۴) هغه شخص چې ماليه وضع کوي، مکلف دی د مياشتنيو ورکړو (تادياتو) او د ماليي د وضع کولو جزئيات د ماليي وزارت ته د راتلونکي مياشتې تر لسمې نېټې پورې په هغه ترتيب سره چې د ماليي وزارت يې تجويز وي، رپوټ ورکړي.

(۵) که چېرې له يوې سرچينې څخه د ماليي صحيح مقدار د دې قانون د حکمونو مطابق وضع شوی وي، داسې گڼل کېږي چې پر عايداتو باندې ماليات بشپړ رفع شوي دي.

(۶) هغه حقيقي اشخاص چې له يوې څخه له زياتو سرچينو څخه عوايد ولري، د اظهار ليک په ډکولو او وړاندې کولو مکلف دي، ماليه يې د دې قانون د حکمونو مطابق سنجول کېږي او د مخه وضع شوي مبلغ له مالياتو څخه د مجرايي وړ گڼل کېږي.

د استهلاك او زيان مجرايي

اووه څلوېښتمه ماده:

(۱) هغه منظور شوي تشبثات چې د کورنۍ او بهرنۍ خصوصي پانگې اچونې د قانون د حکمونو مطابق ثبت او راجستر شوي وي، د ۱۳۸۳ کال د چنگاښ له لومړۍ نېټې څخه په لاندې ډول د ودانيو او تجهيزاتو د استهلاك د مجرايي مستحق گڼل کېږي. د اتلسمې مادې د (۱) فقرې په (۷) جزء کې درج شوی حکم لدې امر څخه مستثني دی:

۱- د ودانۍ لپاره، څلور کاله موده.

۲- د تجهیزاتو لپاره، دوه کاله موده.

(۲) د ودانیو او تجهیزاتو مجاز استهلاك په هر مالي کال کې په مساويانه توګه سنجش او مجراء ورکول کېږي. که چېرې د تثبیت ثابته پانګه، د مالي کال له نیمایي څخه کمه موده د هغه په واک کې وي، په هماغه کال کې د کلني استهلاك له نیمایي مجرایي څخه ګټه اخستی شي او په هغه صورت کې چې ثابته پانګه له شپږو میاشتو څخه زیات د هغه په واک کې پاتې شي د استهلاك له بشپړې مجرایي څخه په هماغه کال کې برخمن کېږي.

(۳) هغه منظور شوي تثبیتات چې د مالي کال په اوږدو کې له عملیاتي خالص زیان سره مخامخ شوي وي، د قانوني دفتر او سندونو په کتنې سره، د دې قانون په دوه څلوېښتمه ماده کې د درج شوو تثبیتاتو په استثنی د ۱۳۸۳ کال د چنګاښ له لومړۍ څخه په هر را وروسته کال کې د رامنځته شوي زیان تر بشپړ رفع کېدو پورې، له خپلو مالیې وړ عوایدو څخه مجرایي ترلاسه کوي. د منظور شوو تثبیتونو د وارده زیان محاسبه د دې قانون په دوه څلوېښتمه ماده کې د درج شوي حکم مطابق صورت مومي. پدې قانون کې د درج شوي استهلاك لګښتونه او د مالیاتي معافیت په ميعاد (مودې) پورې اړوند نور لګښتونه او له منظوري د مخه ميعاد لګښتونه، د عملیاتي خالص زیان په محاسبه کې نه شاملېږي.

اووم فصل

د بیمې د شرکتونو مالیات

د بیمې د شرکتونو په هکله د تطبیق وړ حکمونه

اته څلوېښتمه ماده:

د دې فصل په موادو کې درج شوي حکمونه د بیمې د شرکتونو په هکله د تطبیق وړ دي، پدې شرط چې د لاندې شرطونو لرونکي وي:

۱- د افغانستان د قوانینو مطابق د سهامی شرکتونو په ډول جوړ شوي وي.

۲- د شرکت فعالیت، د بیمې له یوې ساحې څخه زیات لکه د پېښو او زیان بیمه، د ژوند بیمه او نورو بیموي فعالیتونو په شان په بر کې ولري.

۳- د خپلې بیمې د هرې ساحې او فعالیتونو لپاره د جلا محاسبې او زېرمې لرونکي وي.

د بیمې د شرکتونو پر عایداتو باندې د مالیاتو تابع عواید

نهه څلوېښتمه ماده:

د بیمې د شرکتونو لاندې عواید پر عایداتو باندې د مالیاتو تابع دي:

۱- د ټکټ پولې، د ونډې د ګټې، د کرایې عواید او نور هغه عواید چې له پانګونې او ملکیت څخه لاسته راځي.

۲- له غیر بیمې فعالیتونو څخه ترلاسه شوي عواید.

۳- د حریق، غلا، د ناروغۍ د پېښو، زیانونو یا هغه زیان په مقابل کې د بیمې له حق څخه ترلاسه شوي عواید چې بیمه ئې د یوې ټاکلې مودې لپاره وي او بیمه کېدونکې ونه کړای شي د هغې د مودې له تېریدو وروسته پولي ادعا وکړي.

۴- له پانګه ایزو معاملو څخه ترلاسه شوي عواید.

د بیمه شوو مالیاتې معافیت

پنځوسمه ماده:

د بیمې هغه حق چې د لیکلې قرارداد د عقد په موجب اخستل شوی او بیمه شوو یا د هغو منتفعو اشخاصو ته د مشخصي ګټې وروستۍ ورکړه ايجاب کړي، پر عایداتو باندې له مالیاتو څخه معاف دی.

د بیمې د شرکتونو د نه مجرایې وړ ورکړې

یو پنځوسمه ماده:

په بیمې پورې اړوند لاندې لګښتونه او ورکړې چې د بیمې حق یې د دې قانون په پنځوسمه ماده کې د درج شوي حکم شوي مطابق له مالیاتو څخه معاف دي، د مجرایې وړ ندي:

۱- د بیمې د صادرېدو کمېشن او نور لګښتونه.

۲- مشترکینو یا نورو ذینفعو اشخاصو ته یې د بیمې د ګټو ورکړه.

د بیمې د شرکتونو د مجرایې وړ ورکړې

دوه پنځوسمه ماده:

(۱) د بیمې د شرکتونو لاندې لګښتونه او ورکړې د هغو له عوایدو څخه د مجرایې وړ دي:

۱- له هغې بیمې څخه را پیدا شوی ورکړل شوی مبلغ چې د بیمې حق د هغه له درکه د مالیاتو تابع وي.

۲- کمېشن او د صادرېدو نور لګښتونه چې د بیمې حق د هغو له درکه د مالیاتو تابع وي.

۳- د بیا بیمې لګښتونه چې د بیمې حق د هغو له درکه د مالیاتو تابع وي.

۴- د ادعاګانو د زیان د جبران په غرض په زېرمو کې زیاتوالی، پدې شرط چې هغه ډول زیرمې د حمل او نقل د بیمې د حق له سل په سلو کې او د هغو زیانونو او پېښو د امکاناتو د بیمې د حق له پنځوس په سلو کې څخه چې د مالي کال په اوږدو کې لاسته راغلي، تجاوز ونکړي.

۵- د هغې بیمې د عملیاتو د زیان په زېرمو زیاتېدل چې په هغې پورې د بیمې اړوند حق د ماليې تابع وي، پدې شرط چې دغه زېرمې د نوموړې بیمې په ساحه کې د پانګې اچول شوي مبلغ له دوه چنده څخه تجاوز ونکړي.

۶- د دې قانون په دوه یم فصل کې درج شوي د کار او عملیاتو نور اړین لګښتونه او د دې قانون په یو پنځوسمه ماده کې درج شوي لګښتونه لدې امر څخه مستثنی دي.

(۲) د دې مادې د (۱) فقرې په (۴ او ۵) جز کې له درج شویو زېرمو څخه لېږدونه یا ورکړه، په اړوند مالي کال کې د ماليې وړ عواید جوړوي. له ادعاګانو یا حقیقي زیانونو یا په پیسو باندې د ونډې له ګټې څخه را پیدا شوي لېږدونه او ورکړه له دې امر څخه مستثنی ده.

د بیمې د بهرنیو شرکتونه د ماليې وړ عوایدو تثبیت

دري پنځوسمه ماده:

د بیمې له هغه حق څخه را پیدا شوي عواید چې د بیمې د بهرني شرکت یا د بیا بیمې شرکت په لاس ته راځي، په لاندې توګه پر عایداتو باندې د مالیاتو تابع دي:

۱- د بیمې د هغه حق د مبلغ اندازه چې شرکت یې د مالي کال په ترڅ کې د هېواد له د ننه څخه لاس ته راوړي، معلومه شي.

۲- د بیمې د هغه حق د ټول مبلغ اندازه چې شرکت د مالي کال په ترڅ کې له مختلفو هېوادونو څخه لاس ته راوړي دي، وټاکل شي.

۳- په نورو هېوادونو کې له خپلو فعالیتونو څخه د شرکت د خالصو عوایدو اندازه پر عایداتو باندې د مالیاتو او د ونډې د ګټې له ورکړې د مخه، تثبیت شي.

۴- په (۱) جز کې درج شوي ټاکلي مبلغ په (۲) جز کې پر درج شوي ټاکلي مبلغ باندې تقسیم، په (۳) جز کې له درج شوي ټاکلي مبلغ سره ضرب، د ماليې له وړ عوایدو څخه عبارت دي.

اتم فصل

د بانکونو، سهامی شرکتونو، پور او پانګې اچونې مالیه

د مالیاتو د ورکړې تابع ګټه

څلور پنځوسمه ماده:

له پانګه ییزو معاملو څخه د ونډې د ګټې، ټکټ پولې، تخفیف یا تنزیل، کرایې، فیس، کمېشن او ګټې له درکه د بانکونو، سهامی شرکتونو د پور او پانګې اچونې عایدات، پر عایداتو باندې د مالیاتو تابع دي.

د اړینو لګښتونو مجرائی

پنځه پنځوسمه ماده:

د دې قانون په څلور پنځوسمه ماده کې له درج شویو عوایدو څخه د کار اړین لګښتونه د مجرائی وړ دي. د پانګه ییزو معاملو له درکه زیانونه او د پورونو او په پیسو باندې د ونډې د ګټې د ورکړې له درکه د زیانونو په وړاندې پر زېرمې باندې زیاتوالی هم د مجرائی وړ دی.

پر زېرمې باندې زیاتوالی

شپږ پنځوسمه ماده:

د پورونو له درکه د زیانونو په وړاندې پر زېرمې باندې زیاتوالی په هغه شرط د مجرائی وړ دی چې د مالي کال په پای کې د نه ورکړل شوو اصلو پورونو په سلو کې له پنځه ویشو څخه تجاوز ونکړي. (له هغې پرته چې د زېرمې په موخه وي) له نوموړې زېرمې څخه هره لېږدېښه یا ورکړې د هغه مالي کال چې پکې لېږدېښه یا ورکړو صورت موندلی دی، د مالیې د ورکړې وړ عایدات جوړوي.

په ارزښت کې زیاتوالی یا لږوالی

اووه پنځوسمه ماده:

د شتمنۍ په توګه د ونډې، پور او هغو ته د ورته سندونو په ارزښت کې زیاتوالی یا لږوالی د دې قانون د حکمونو مطابق، تر هغه وخته پورې چې د پلورنې یا تبادلي له لارې یې ځانته د واقعیت څېره نیولې نه وي، د اعتبار وړ ندی. کله چې ګټه یا زیان د نوموړې شتمنۍ د پلورنې یا تبادلي له لارې تحقق ومومي، دغه ګټه یا زیان د هغه کال عایدات یا زیان جوړ وي چې پکې پلورنې یا تبادلي صورت موندلی دی.

نهم فصل

د عايداتو له سرچينو څخه د مالياتو وضع كول

د ماليي وضع كول او ليردول

اته پنځوسمه ماده:

هغه حقيقي او حكمي انتفاعي او غير انتفاعي اشخاص چې د كاركوونكو شمېرې د كال په يوې مياشتې كې دوه تنه يا له هغو څخه زيات وي او ټول وزارتونه، تصدى، ښاروالۍ او نورې دولتي ادارې مكلف دي د دې قانون په څلورمه ماده كې د درج شويو حكمونو له په پام كې نيولو سره، له وركړې وړتولو معاشونو او مزدوريو څخه ماليه وضع او د دولت د عايدو حساب ته يې ولېږدوي.

د كورونو او ودانيو ماليه

نه پنځوسمه ماده:

(۱) هغه كورونه او ودانۍ چې د سوداگريزو يا كاري دفترونو د فعاليتونو د سرته رسولو په منظور، حقيقي يا حكمي اشخاصو ته په كرايه وركول كېږي، په لاندې ډول د هغو له كرايې څخه د موضوعي ماليو د وركړې تابع دي:

۱- كه چېرې مياشتنۍ كرايه له لسو زرو افغانيو څخه تر سلو زرو افغانيو پورې وي، په سلو كې لس.

۲- كه چېرې مياشتنۍ كرايه له سلو زرو افغانيو څخه زياته وي، په سلو كې پنځلس.

(۲) د دې مادې په (۱) فقره كې د درج شوو كورونو او ودانيو مستأجرين مكلف دي د عايدو ماليه د هغې كرنلارې مطابق چې د ماليې وزارت په واسطه وضع كېږي، وركړي.

(۳) پدې ماده كې درج شوې ماليه چې د مؤجر د مالياتي مسؤليت په توگه د مستأجر په واسطه وضع كېږي، هغه كرايه گڼل كېږي چې مؤجر ته وركړل شوې ده. دغه ماليه د مؤجر د مالياتي مسؤليت د مخه وركړه حسابېږي او د ماليې د وركړې په وخت كې مجرايي وركول كېږي. د كرايې د وركړې په اړه د مؤجر او مستأجر ترمنځ د شخړې د رامنځته كېدو په صورت كې، مستأجر كولاى شي د وضع شوو مالياتو سند د كرايې د وركړې د سند په توگه اړوندو مقاماتو ته وړاندې كړي.

(۴) هغه وركړې چې له جايداد څخه د گټې اخستې په بدل كې ترلاسه كېږي، لاندې ډولونه پكې شامل دي:

- هر ډول پولي واحد، مالونه، خدمتونه او هر ډول گټه چې شخص يا اشخاص يې د ملكيت د په كرايې وركولو له لارې لاسته راوړي.

- د هغو ترميماتو او بياجوړونې لگښتونه چې د مستأجر په لگښت، په ملكيت كې صورت مومي.

(۵) په هغه صورت کې چې د ملکیت کرایه د هغه له واقعي ارزښت څخه لږ وي، د ماليې وزارت کولای شي کرایه د ورځې د نرخ مطابق د واکمن هیئت په واسطه تثبیت کړي.

(۶) د معاملو د لارښوونې دفترونه مکلف دي د قرار داد د عقدولو په وخت کې د منعقد قرارداد یوه کاپي د ماليې وزارت ته ورکړي، د معاملو د لارښوونې لخوا د ځنډ یا په سندونو کې د تزویر په صورت کې، د ماليې وزارت د څېړنې په منظور، موضوع رسماً د عدليې وزارت ته خبر ورکوي.

(۷) که چېرې ثابتې شي چې کرایه د ورځې له نرخ څخه په سلو کې شل لږ تثبیت شوې ده، د دې مادې د (۵) فقرې د حکم له په پام کې نیولو سره اجرائت صورت مومي.

د کرایې د تثبیت په هکله د اختلاف په صورت کې، مؤجر مکلف دی ثابتې کړي چې د ماليې وزارت لخوا ټاکل شوی نرخ صحت نه لري، دغه حکم هغه وخت د تطبیق وړ گڼل کېږي چې د ماليې وزارت داسې دلایل او سندونه لاسته راوړي چې په قرارداد کې د درج شوې کرایې مقدار له هغه څه څخه لږ دی چې ورکول کېږي. پدې صورت کې د ماليې وزارت کولای شي مؤجر د هغه مبلغ په دوه چنده چې په قرارداد کې پټ شوی دی، د نغدي مجازاتو په ورکړه مکلف کړي.

(۸) که چېرې د ورکړې وړ مالیه له ټاکلې نېټې وروسته په پنځلسو ورځو کې ورنکړل شي، لاندې اجرائت صورت مومي:

۱- له جایداد څخه د گټې اخستني په بدل کې د پیسو د ترلاسه کولو لپاره، د کرایې په یوه موافقه لیک یا قرارداد کې د مؤجر شخص حق داسې عملي کېږي چې پورته ذکر شوی حق، د دولت د استازي په صفت د ماليې وزارت له لیکلي یادښت وروسته مؤقتاً ماليې وزارت ته ولېږدول شي.

۲- که چېرې مستأجر، د ورکړې وړ مالیه د ماليې وزارت د یادښت له ترلاسه کولو وروسته په (۳۰) ورځو کې تحویل نکړي، د کرایې په قرارداد یا ورته قراردادونو کې د مؤجر حق، د کرایې د نه ورکولو له امله د کرایه کښېناستونکي د ایستلو لپاره پداسې ډول عملي کېږي چې نوموړی حق د دولت د استازي په توگه د ماليې وزارت ته ولېږدېږي.

دغه حالت تر هغه وخته پورې پاتې کېږي چې د ماليې وزارت له کرایې او د دې قانون په شپاړسم فصل کې درج د ورکړې وړ هر ډول اضافي ماليې څخه را پیدا شوي عواید ترلاسه کړي.

د مالیاتو د ورکړې او لېږدېدو وخت

شپېتمه ماده:

هغه کار فرما چې د دې قانون په اته پنځوسمه ماده کې د درج شوي حکم مطابق، د ماليې په وضع کولو باندې مکلف دی، وضع شوی مبلغ د راتلونکې میاشتې تر لسمې پورې هغه ټاکلې بانکي حساب ته چې د ماليې وزارت لخوا ورپیژندل کېږي، په بانک کې تحویلوي. کار فرما مکلف دی د مالیاتو د وضع کولو رپوټ پر عایداتو باندې د مالیاتو د تعلیماتنامې مطابق اړوندو مالیاتي ادارو ته وړاندې کړي.

د صورت حساب برابرول

يو شپېتمه ماده:

(۱) کار فرما مکلف دی د ماليي وزارت د لارښود مطابق د اړوندو کارکوونکو د معاش او ماليي صورت حساب په انفرادي توګه برابر او د راتلونکي کال د لومړۍ مياشتې تر پایه پورې يې د ماليي وزارت يا مالياتي څانګو او اړوندو کارکوونکو ته وړاندې کړي.

(۲) د دې مادې په (۱) فقره کې درج شوی کار فرما مکلف دی له معاشونو او مزدوريو څخه د وضع شوو کليو مالياتو توحيدې رپوټ د ځای او وخت په څرګندولو سره چې د ماليي وزارت لخوا تثبیتېږي، وړاندې کړي.

د صورت حساب د وړاندې کولو وخت

دوه شپېتمه ماده:

(۱) مؤدي مکلف دی د خپل کلي معاش او ماليي د صورت حساب رپوټ، د مالي کال له پایته رسېدو يوه نیمه مياشت وروسته، اړوندو مالياتي څانګو ته وړاندې کړي.

(۲) که چېرې د لاندې شرایطو لرونکی مؤدي د خپل کلي معاش او ماليي صورت حساب، د کار فرما له تصدیق وروسته د مالي کال له پایته رسېدو وروسته د یوې نیمې مياشتې په ترڅ کې وړاندې کړي، د جلا اظهار لیک له وړاندې کولو څخه معاف دی:

۱- ماليه ورکوونکی له معاش يا مزد پرته چې ماليه ور څخه وضع شوي وي، د مالي کال په ترڅ کې بل عايد ونلري.

۲- ماليه ورکوونکی د مالي کال په اوږدو کې له یوه کار فرما څخه د زیاتو لخوا استخدام شوی نه وي.

۳- وضع شوي ماليه د دې قانون د څلورمې مادې په (۳) فقره کې له درج شوي نورم سره مطابق ولري.

د اظهار لیک وړاندې کول

دري شپېتمه ماده:

هغه مؤدي چې د مالياتو د وضع له تابع معاشونو او مزدوريو څخه له یوه کار فرما له زیاتو څخه د عوايدو لرونکی وي او يا هم له معاشونو او مزدوريو پرته له نورو سرچينو څخه عوايد ولري، مکلف دی پر عايداتو باندې د مالياتو خپل اظهار لیک د دې قانون د حکمونو مطابق وړاندې کړي. د ماليي وضع شوي مبالغ مؤدي ته د مجرايي ور دي.

لسم فصل

د انتفاعي معاملو مالیه

د خدمتونو د وړاندې کولو او انتفاعي معاملو مالیه

څلور شپېتمه ماده:

انتفاعي مالیه: له هغې ماليې څخه عبارت ده چې د ناخالصو عوایدو له سرجمع (خرڅلاو) څخه د هر ډول کثراتو له وضع کولو د مخه، د دې قانون په (۶۶) ماده کې د درج شوي نورم مطابق اخستل کېږي.

(۱) هغه حکمي شخص چې اجناس او خدمتونه د بېي په مقابل کې وړاندې کوي، د انتفاعي ماليې په ورکړه مکلف دی.

(۲) هغه حقيقي شخص چې اجناس یا خدمتونه د بېي په وړاندې عرضه کوي او عاید یې په هره ربع کې اووه سوه پنځوس زره یا له هغو څخه زیات وي، د انتفاعي معاملو د ماليې په ورکړه مکلف دی.

د دې قانون د (۶۶) مادې په (۲، ۳، ۴ او ۵) فقره کې درج شوي اشخاص، لدې حکم څخه مستثنی دي.

(۳) هغه اشخاص چې د مالونو په واردولو لاس پورې کوي، د انتفاعي معاملو د ګمرکي محصول په شمول د واردو شوو مالونو د تمامی شوي بېي د دوه فیصده ماليې تابع دي.

(۴) د دې مادې په (۳) فقره کې درج شوي مالیه، په هغه ګمرک کې اخستل کېږي چې مالونه په هغه کې محصولیږي.

(۵) له یوه کاري واحد څخه د ترلاسه شوو عوایدو سرجمع، د تجزیې وړ ندی.

(۶) که چېرې د خدمتونو او مالونو له وړاندې کولو څخه ترلاسه شوي عواید، پر نغدو پیسو، جنس یا د خدمت پر وړاندې کولو باندې مشتمل وي، د پلورنې له درکه د جنس یا د ترلاسه شوي خدمت ارزښت، د ورځې له نرخ څخه عبارت دی.

د انتفاعي معاملو له ماليې څخه معافیت

پنځه شپېتمه ماده:

لاندې عواید د انتفاعي معاملو له ماليې څخه معاف دي:

۱- د ټکټاني د تحصیل له درکه ترلاسه شوي عواید.

۲- د اسعارو له تبادلې د بانکي حساب او پس انداز له فعالیت، پر اماناتو باندې له معاملي یا له بانکي حساب څخه د هغو له اخستلو، د چک یا تضمین لیکونو له صادرولو، د انټرنټ له لارې له بانکدارۍ، د رهن یا پور له برابرولو، د تدریجي کرېدټ له وړاندې کولو څخه ترلاسه شوی فیس.

۳- په راتلونکې کې ټاکلې نېټې ته موکول نغدي قرارداد.

۴- په قرارداد کې د درج شوي جنس له فزیکي لېږد سره، راتلونکي ته د موکول قرارداد عقد.

۵- د هر ډول بیمې یا بیا بیمې د برابرولو له درکه حق البیمه.

۶- د هغه سهم گټه چې د سهم لرونکي په واسطه له سهامې یا محدودالمسئولیت یا تضامني شرکت څخه د سهم لرونکي د سهامو یا د شراکت د ټکټانې له درکه اخستل کېږي.

۷- د اجناسو او خدمتونو د صادرېدو له درکه ترلاسه شوی عاید.

۸- د دې قانون په (۱۷ یا ۴۶) ماده کې د درج شوو خدمتونو د وړاندې کولو له درکه ترلاسه شوی عاید.

۹- حقیقي شخص ته د اوسېدنې د جایداد له کرایې یا اجارې څخه ترلاسه شوی عاید، په هغه صورت کې چې مستأجر له جایداد څخه د خپلې اوسېدنې د ځای په توګه، د مالي کال له شپږو میاشتو څخه زیاته گټه اخستې وي.

۱۰- د حقیقي شخص د جایداد له پلورنې څخه ترلاسه شوی عاید، د هغه د سوداګریزو فعالیتونو له معمولي بهیر څخه بهر پلورنې یوازې په هغه صورت کې د حقیقي شخص د سوداګریزو فعالیتونو له معمولي بهیر څخه بهر ګڼل کېږي چې دغه ډول پلورنې په منظمه او دوامداره توګه صورت ونه مومي.

د انتفاعي معاملو د مالي اندازې

شپږ شپېتمه ماده:

(۱) د دې مادې له (۲) څخه تر (۵) فقره کې د درج شوو اشخاصو په استثنې، د دې قانون د (۶۴) مادې په (۱ او ۲) فقره کې د درج شوو اشخاصو له هر ډول انتفاعي فعالیتونو څخه (د کسراتو له وضع کولو د مخه) د ترلاسه شوو عوایدو په سلو کې دوه.

(۲) د هغو هوټلونو یا مېلمستونونو او رستورانونو له خدمتونو څخه چې په میاشت کې د دې قانون د (۶۴) مادې په (۲) فقره کې له درج شوي حد څخه لږ عاید ولري او (د کسراتو له وضع د مخه) د ترلاسه شوو عوایدو په سلو کې دوه.

د هوټل یا مېلمستون خدمتونو د دې قانون په مفهوم عبارت دي، له هغو اشخاصو ته چې موقتاً هلته د مسافر په توګه استوګنه لري، د خوب د خونې برابرول او د خدمتونو (ډوډی، څښاک، جامو پرېمېنځلو او مخابراتي خدمتونو)، وړاندې کول.

(۳) د هغو هوټلونو یا مېلمستونونو او رستورانونو له خدمتونو څخه چې په میاشت کې د دې قانون د (۶۴) مادې په (۲) فقره کې له درج شوي حد څخه زیات وي، (د کسراتو له وضع د مخه) د ترلاسه شوو عوایدو په سلو کې پنځه.

د رستوران خدمتونه د دې قانون په مفهوم عبارت دي له د خوړو یا څښاک د برابرولو خدمتونه د هغه تاسیساتو په واسطه چې هلته مراجعینو ته د خوړو د بیړني خوړلو اسانتیاوي برابرېږي او د برابرولو خوړو رسول یا د پخو شوو خوړو د خرڅلاو رسول یا د پخو شوو خوړو د خرڅلاو په معني چې د رستوران په انګړ کې چمتو شوي وي.

(۴) د محفلونو د جوړولو د سالونونو او کلونونو له خدمتونو څخه د ترلاسه شوو عوایدو (د کسراتو له وضع د مخه) په سلو کې پنځه.

(۵) د مخابراتو، هوايي ترانسپورت، د لوړو خدمتونو لرونکو هوټلونو او رستورانونو د خدمتونو له درکه، له ترلاسه شوو عوایدو څخه (د کسراتو له وضع د مخه) په سلو کې لس.

مخابراتي او د هوايي کرښو خدمتونه د دې قانون په مفهوم عبارت دي له مخابراتي خدمتونه، (د هر ډول تېلفوني، انټرنېټ او فکس خدمتونو برابرول دي) د مسافر بری هغه خدمتونه چې د الوتنې مېدا يې افغانستان وي.

(۶) که چېرې د دې مادې په (۳، ۴ او ۵) فقره کې درج شوی مالیه ورکونکی ادعا وکړي چې یوه یا څو میاشتي په دغو فقرو کې د درج شوي مالیه تابع خدمتونو له وړاندې کولو څخه راپیدا شوي عواید نلري، مکلف دی موضوع په لیکلې توګه د مالیاتي اظهارلیک په ضمیمه د مالیې وزارت ته خبر او تسلیم ورکړي، که چېرې ادعا د تأیید وړ وګرځي، په پورتنیو فقرو کې د درج شوي مالیه تابع ندی، په هغه صورت کې چې نوموړې ادعا د حقیقت خلاف ثابته شي، د دې مادې په (۳، ۴ او ۵) فقره کې د درج شوي مالیه پر ورکړه برسېره، د دې قانون د اته نوي یمې مادې په (۲) فقره کې د درج شوي حکم مطابق، د اضافي مالیه په ورکړه هم مکلف دی.

(۷) د مالیې وزارت د دې مادې د ښه تطبیق او د هغې د معیارونو د ټاکلو لپاره، کرنلاره وضع او اجراء کوي.

د انتفاعي معاملو د مالیې تطبیق

اووه شپېتمه ماده:

(۱) د انتفاعي معاملو مالیه، د ترلاسه شوو عوایدو له سرجمع څخه، د دې له په نظر کې نیولو پرته چې مالیه ورکونکي د روان کال یا د مخه کلونو په اوږدو کې ګټه یا زیان کړی دی، د ورکړې وړ ده.

(۲) هغه مبلغ چې د انتفاعي معاملو د مالیې له درکه، ورکړل شوی دی، د مالیې وړ اړوندو عوایدو د سنجولو په وخت کې، د لګښت د قلم په توګه، د مجرایي وړ دی.

(۳) د دې قانون د (۶۴) مادې په (۳) فقره کې درج شوي مالیه، د انتفاعي معاملو د مالیې د مکلفیتونو د سنجولو په وخت کې، د مجرایي وړ ده. که چېرې ورکړل شوی مبلغ د هماغه کال د ورکړې وړ انتفاعي معاملو له مالیې څخه زیات وي، اضافي مبلغ په وروستنیو دورو کې د مجرایي وړ ندی.

یوولسم فصل

ثابت مالیات

د ثابتو مالیاتو تابع انتفاعي فعالیتونو

اته شپېتمه ماده:

هغه اشخاص چې د دې فصل په حکمونو کې درج شوي انتفاعي فعالیتونه سرته رسوي، پر عایداتو باندې د مالیاتو او انتفاعي معاملو د مالیاتو په عوض د ثابتو مالیاتو د ورکړې تابع دي.

د ثابتو مالیاتو د ورکړې وخت

نه شپېتمه ماده:

د مالي کال په ترڅ کې ثابته مالیه د ورکړې وړ ده، خو دا چې په قانون کې بل ډول اټکل شوي وي.

د وارداتي مالونو ثابته مالیه

اویایمه ماده:

(۱) هغه اشخاص چې د سوداگریز جواز لرونکي دي او د مالونو په واردولو لاس پورې کوي، د هغو د ګمرکي محصول په شمول د واردو شوو مالونو د تمامې شوې بېي په سلو کې د دوو ثابتې مالیې تابع دي. ورکړل شوې مالیه د هغوی پر کلنیو عایداتو باندې د مالیاتو د مخه ورکړې په توګه ګڼل کېږي او دغه ډول ورکړې، د دې قانون د حکمونو مطابق، د نوموړو اشخاصو د تأدیاتي مکلفیت په وړاندې په پام کې نیول کېږي.

(۲) هغه اشخاص چې د سوداگریز جواز له لرلو پرته د مالونو په واردولو لاس پورې کوي، پر عایداتو باندې د مالیاتو په عوض د هغو د ګمرکي محصول په شمول د واردو شوو مالونو د تمامې شوې بېي په سلو کې د دریو ثابتې مالیې د ورکړې تابع دي.

(۳) هغه اشخاص چې مؤقت سوداگریز جواز لري او د سوداگریزو مالونو په واردولو لاس پورې کوي او مالیاتي اظهارلیک د مالیې وزارت ته نه وړاندې کوي، پر عایداتو باندې د مالیاتو په عوض د هغو د ګمرکي محصول په شمول د واردو شوو مالونو د تمامې شوې بېي په سلو کې د دریو ثابتې مالیې د ورکړې تابع ګڼل کېږي.

(۴) د دې مادې په فکرو کې درج شوي مالیات په هغه ګمرک کې اخستل کېږي چې مالونه هلته محصول کېږي.

د عراده جاتو ثابته ماليات

يو اويایمه ماده:

هغه اشخاص چې په لاس کې د شتو وسایطو په واسطه د سوداګریز فعالیت په مقصد د مالونو په لېږدولو او د اشخاصو په حمل او نقل لاس پورې کوي، د جواز سپر له نوي کولو د مخه په لاندې توګه د کلنۍ مالیه په ورکړه مکلف ګڼل کېږي:

۱- بار وړونکي عراده د ټن په اساس:

- له یوه څخه تر دوو ټنو پورې، دوه زره او شپږ سوه افغانۍ.
- له دوو څخه زیات تر دریو ټنو پورې، درې زره او څلور سوه افغانۍ.
- له دریو څخه زیات تر څلورو ټنو پورې، څلور زره او دوه سوه افغانۍ.
- له څلورو څخه زیات تر پنځو ټنو پورې، پنځه زره افغانۍ.
- له پنځو څخه زیات تر شپږو ټنو پورې، شپږ زره افغانۍ.
- له شپږو څخه زیات تر اتو ټنو پورې، اووه زره او پنځه سوه افغانۍ.
- له اتو څخه زیات تر لسو ټنو پورې، نهه زره افغانۍ.
- له لسو څخه زیات تر دوو لسو ټنو پورې، لس زره او پنځه سوه افغانۍ.
- له دوو لسو څخه زیات تر څوارلسو ټنو پورې، دوولس زره افغانۍ.
- له څوارلسو څخه زیات تر شپاړسو ټنو پورې، ديارلس زره او پنځه سوه افغانۍ.
- له شپاړسو څخه زیات تر اتلسو ټنو پورې، پنځلس زره افغانۍ.
- له اتلسو څخه زیات تر شلو ټنو پورې، شپاړس زره او پنځه سوه افغانۍ.
- له شلو څخه زیات تر پنځه ویشټو ټنو پورې، اتلس زره او پنځه سوه افغانۍ.
- له پنځه ویشټو ټنو څخه زیات، په اتلس زره او پنځه سوه افغانیو برسېره یو ټن پنځه سوه افغانۍ.
- د ترلېږ د اکسل د پاسه د مجاز وزن له مجموع څخه زیات، له پنځه سوه کیلو ګرامه څخه اضافه، یو ټن، دوه سوه افغانۍ.

۲- مسافر وړونکي عراده جات:

- له دریو څخه تر پنځو ټنو پورې په ظرفیت تکسي، دوه زره افغانۍ.

- د پنځو تنو له ظرفیت پورته تګسې په دوه زره افغانیو برسېره، یوه څوکی دوه سوه افغانی.

- څوارلس څوکی مکروېس، دوه زره او شپږ سوه افغانی.

- له پنځلسو څخه تر یوویشتنو څوکیو پورې هر ډول بس، څلور زره افغانی.

- له دوه ویشتنو څخه تر نهه ویشتنو څوکیو پورې، شپږ زره افغانی.

- له دېرشو څخه تر نهه دېرشو څوکیو پورې، اووه زره افغانی.

- له څلوېښتنو څخه تر نهه څلوېښتنو څوکیو پورې اوو زره او پنځه سوه افغانی.

- له پنځوسو څخه تر شپېتنو څوکیو پورې، اته زره افغانی.

- له شپېتنو څوکیو څخه زیاتې، پر اتو زره افغانیو برسېره، یوه څوکی دوه سوه افغانی.

۳- عراده جات د سلنډر په حساب:

- څلور سلنډره عراده جات، یوه عراده، یو زر او پنځه سوه افغانی.

- شپږ سلنډره عراده جات، یوه عراده، دوه زره افغانی.

- اته سلنډره عراده جات، یوه عراده، درې زره افغانی.

- له اتو سلنډرو څخه زیات عراده جات، پر درې زره افغانیو برسېره یو سلنډر، پنځه سوه افغانی.

۴- رېکشا:

- د موټرسایکل رېکشا، یوه عراده، پنځه سوه افغانی.

- رېکشا یوه عراده، یو زر افغانی.

د قراردادي موضوعي مالیه

دوه اویایمه ماده:

(۱) هغه اشخاص چې د سوداګریز جواز لرونکي ندي او هغه اشخاص چې د منظوري شوي اساسنامي مغایر مواد، لوازم، خدمتونه او ودانیزې چارې له دولتي ادارو، ښاروالیو، دولتي تصدیو، خصوصي بنسټونو او نورو اشخاصو سره قرارداد وکړي، پر عایداتو باندې د مالیاتو په عوض د ثابتې مالیې د اووه فیصده په ورکړه مکلف ګڼل کېږي.

دغه مالیه له ورکړې وړ وجوه څخه وضع کېږي.

(۲) د جواز لرونکي اشخاص چې د دې مادې په (۱) فقره کې درج شوي خدمتونه او مواد له نوموړو بنسټونو سره تر سره کوي، د دوه فیصده قراردادي ماليې تابع دي.

پدې فقره کې درج شوي ماليې، د وروستیو مالیاتي مکلفیتونو په وړاندې، د محاسبې او مجرایي وړ ده.

(۳) د دې مادې په (۱ او ۲) فقره کې درج شوي مالیات، د تأدیه کوونکو اشخاصو په واسطه د ورکړې په وخت کې وضع او تر لسو ورځو پورې دې د مالیاتي ادارې اړوند حساب ته ولېږدوي.

پدې ماده کې درج شوي قرارداد کوونکي مکلف دي، د قرارداد د عقد په وخت کې د هغه کاپي په یوه وخت مالیاتي اړونده ادارې ته واستوي. هغه حقیقي اشخاص چې د دې قانون د اوولسمې مادې په (۱) فقره کې درج شوي حکم مطابق، د ماليې وړ معاشونه اخلي، لدې امر څخه مستثنی دي.

د نندارو د عوایدو ثابته مالیه

دري اویایمه ماده:

(۱) ثابته مالیه یوازې په افغانستان کې پر مېشتو حقیقي اشخاصو او په افغانستان کې پر نه مېشتو حقیقي او حکمي اشخاصو باندې تطبیقېږي.

(۲) د دې مادې په (۱) فقره کې درج شوي اشخاص، چې تفریحي خدمتونه لکه تیاتر، د فلم ننداره، رادیو یا تلویزیون، موسیقي یا ورزشي مسابقي د افغانستان په د ننه کې وړاندې کوي، د ټکټ له پلورلو څخه د لاسته راغلو عوایدو، د لسو فیصدو معادل ثابتې ماليې تابع دي.

نوموړې ثابته مالیه، پر عایداتو باندې د مالیاتو او د انتفاعي معاملو د ماليې په عوض وضع کېږي دغه مالیه د دې قانون د اته اتیایمي مادې په (۹) فقره کې درج شوي حکم مطابق، ورکول کېږي. مالیه د سیمې په مالیاتي دفتر کې چې خدمتونه هلته وړاندې کېږي د ورکړې وړ ده. نور هغه اشخاص چې تفریحي خدمتونه اجراء یا برابروي، د دې قانون د حکمونو مطابق، پر عایداتو باندې د مالیاتو او د انتفاعي معاملو د ماليې تابع ګرځي.

د کوچنیو نښتاتو (اصنافو) ثابته مالیه

څلور اویایمه ماده:

(۱) هغه د لاندې شرایطو لرونکي حقیقي اشخاص چې په کار او فعالیت بوخت وي، د دې قانون په (۷۵) ماده کې درج شوي حکم مطابق، د ثابتې ماليې په ورکړه مکلف دي:

۱- هغه حقیقي اشخاص چې عواید لري، د دې قانون په حکمونو کې درج شوي موضوعي او معاف ماليې تابع نه وي.

۲- د هغو حقیقي اشخاصو د عوایدو مجموع چې په مالي کال کې له دریو میلیونو افغانیو څخه لږ وي.

(۲) د دې مادې په (۱) فقره کې درج شوي حقيقي اشخاص، د دې قانون د اته اتيایمي مادې په (۶) فقره کې د درج شوي حکم مطابق، پر عایداتو باندې د مالیاتو د اظهار لیک په ډکولو او وړاندې کولو مکلف دي. د ورکړې وړ ثابتې مالیه، د دې قانون په پنځه اویایمه ماده کې د درج شوي حکم مطابق، محاسبه کېږي.

پر کوچنیو اقتصادي فعالیتونو (اصنافو) باندې د ثابتو مالیاتو ټاکل

پنځه اویایمه ماده:

(۱) که چېرې حقيقي اشخاص د مالي کال په ترڅ کې د دې قانون په حکمونو کې د درج شوي موضوعي ماليې تابع سرچینو او نورو سرچینو له درکه تر شپېتو زرو افغانیو پورې عاید ولري، له ماليې څخه معاف دي.

(۲) که چېرې د دې مادې په (۱) فقره کې درج شوي اشخاص، د مالي کال په ترڅ کې، له ماليې څخه د معاف عوایدو او هغو عوایدو چې د موضوعي ماليې تابع ګرځي، په استثنې، له شپېتو زرو څخه زیات تر یو سلو پنځو سو زرو افغانیو پورې عاید ولري، د کال په هره ربع کې د پنځه سوه افغانیو ثابتې ماليې په ورکړه، مکلف دي.

(۳) که چېرې د دې مادې په (۱) فقره کې درج شوي اشخاص، د مالي کال په ترڅ کې له ماليې څخه د معاف عوایدو او هغو عوایدو چې د موضوعي ماليې تابع ګرځي په استثنې، له یو سلو پنځو سو زرو افغانیو څخه زیات تر پنځه سوه زرو افغانیو پورې عاید ولري، د دې مادې په (۲) فقره کې پر درج شوي ثابت مبلغ برسېره، د یو زرو پنځه سوه افغانیو ثابتې ماليې په ورکړه مکلف دي.

(۴) که چېرې اشخاص د مالي کال په ترڅ کې له ماليې څخه د معاف عوایدو یا د دې قانون په حکمونو کې درج د موضوعي ماليې تابع موضوعي عوایدو په استثنې له پنځه سوه زرو افغانیو څخه زیات تر دریو میلیونو افغانیو پورې عاید ولري، له خپلو ناخالصو عوایدو څخه د درې فیصده ثابتې ماليې په ورکړه مکلف دي یا کولی شي د دې قانون د څلورمې مادې په (۳) فقره کې د درج شوي حکم مطابق، د ماليې ورکړې وړ خپلو عوایدو څخه پر عایداتو باندې مالیات ورکړي، د انتفاعي معاملو د ماليې پر عایداتو باندې د مالیاتو یا د مؤدي د ثابتې ماليې د تطبیق د وخت ټاکل، له دریو کلونو څخه لږ نه وي.

د معافیتونو تعدیل

شپږ اویایمه ماده:

(۱) د دې قانون په حکمونو کې د درج شوو مالیاتي معافیتونو او نورو تعدیل، د ماليې وزارت په وړاندیز او د واکمنو مقامونو په منظوري صورت مومي.

(۲) د ماليې وضع کول او مالیاتي معافیتونه، د ماليې وزارت له موافقې پرته جواز نه لري.

دوولسم فصل

د کان د جواز، د کان د واک لیک یا د هایدروکاربن د قرارداد پر لرونکي باندې د مالیاتو د وضع کولو لپاره مالیاتي مقررات

تعریفونه

اووه اوپایمه ماده:

(۱) لاندې اصطلاحګانې پدې فصل کې لاندنۍ معناوې لري:

۱- د هایدروکاربونونو قرارداد:

د پلټنې له یوه قرارداد یا په هر هغه قانون کې د درج شویو خدمتونو له قرارداد څخه عبارت دی چې په افغانستان کې هایدروکاربونونو په هکله تطبیق شي. هایدروکاربونونه له نفتو او گاز او د هغو له نورو مشتقاتو څخه عبارت دي.

۲- د کانونو واک لیک: له هغه اجازه لیک څخه عبارت دی چې د کانونو د قانون د حکمونو مطابق د کانونو وزارت لخوا د ډبرو د کانونو، د اکتشاف، د ډبرو د کانونو د دایمي ګټې اخستنې، د دمخه استخراج شوو بېکاره موادو د ګټې اخستنې، حرفه یي ګټې اخستنې، سوداګرۍ، پروسس، حمل او نقل یا د منرالي موادو ډول ته د بدلون ورکولو په منظور، ورکول کېږي.

۳- جوازلیک: له هغه سند څخه عبارت دی چې د کانونو د اکتشاف یا ګټې اخستنې په منظور، د کانونو د قانون مطابق، ورکول کېږي.

۴- د کان د جواز، د کان د واک لیک یا د هایدروکاربن د قرارداد لرونکی: پر هغه مؤدې باندې اطلاقېږي چې د کان د جوازلیک او واک لیک لرونکی وي او یا د هایدروکاربن په قرارداد کې له اړوندو اړخونو څخه یو وي.

۵- د کان د جواز، د کان د واک لیک یا د هایدروکاربن د قرارداد د لرونکي شتمني: له هغې شتمنۍ څخه عبارت ده چې:

- له (۱۲) میاشتو څخه زیات اغېزناک عمر ولري.

- د کان په جواز، د کان په واک لیک یا د هایدروکاربن په قرارداد کې په درج شویو فعالیتونو کې د مستقیمې ګټې اخستنې په منظور پېرودل یا ودان شوي وي.

(۲) یوه حلقه څه چې د کان د جواز، د کان د واک لیک یا د هایدروکاربن د قرارداد لرونکي په ذریعه د هایدروکاربونونو د پلټنې، پر مختیا یا تولید په منظور کیندل شوي وي، د نوموړي شخصیت د شتمنۍ په توګه ګڼل کېږي او ټول هغه لګښتونه چې د کان د جواز، د کان د واک لیک یا د هایدروکاربن د قرارداد د لرونکي، بل شخص چې له نوموړي شخصیت سره د قرارداد پر بنسټ څه وکړي په ذریعه یا د څه په بندولو لګېدلي وي، د څه د کیندلو د لګښتونو په توګه ګڼل کېږي، که چېرې د څه د کیندلو یا د څه د کیندلو د قرارداد لګښتونو له یوه مالي کال څخه زیات دوام ومومي، داسې

گڼل کېږي چې نوموړي شخصیت په هر کال کې جلا شتمني لاسته راوړي او د هرې شتمنۍ ارزښت، د څاه کیندلو یا د څاه د کیندلو د قرارداد د هماغه کال له لگښتونو سره برابر دی.

د دوولسم فصل اولویت

اته اویایمه ماده:

پدې فصل کې د درج شوو حکمونو په استثنی، د دې قانون په فصلونو کې درج شوي مواد، د کان د جواز، د کان د واک لیک یا هایدروکاربن د قرارداد پر لرونکي په هماغه شان چې پر یوه معمولي مودې باندې تطبیقېږي، د تطبیق وړ دي، خو دا چې د دې فصل د یوې مادې په ذریعه بدلون ومومي.

د کان د جواز لرونکو مالیاتي مکلفیتونه

نه اویایمه ماده:

(۱) د کان د جواز، د کان د واک لیک یا د هایدروکاربن د قرارداد لرونکی، له واک لیکونو، جوازونو او قراردادونو څخه د هر یوه په اعتبار د جلا مودې په توګه گڼل کېږي.

(۲) که چېرې د کان د جواز، د کان د واک لیک یا د هایدروکاربن د قرارداد لرونکی، د هایدروکاربن له یوه څخه په زیاتو قراردادونو کې ښخل اړخ او یا د کان د جواز، د کان د واک لیک یا له یوه څخه د زیاتو او یا له پورته دواړو مواردو څخه د مرکب لرونکی وي، داسې حسابېږي چې هغه د هایدروکاربن، د کان د جواز او د کان د واک لیک د اړوندو سوداګریزو فعالیتونو پر بنسټ د مجزا شخص په توګه گڼل کېږي.

(۳) که چېرې د هایدروکاربن قرارداد، د کان جواز او د کان واک لیک تمدید شي، د هغو تمدید د هایدروکاربن د قرارداد، د کان د جواز او واک لیک د اصلي برخې په توګه، د دې مادې د تطبیق په منظور گڼل کېږي.

(۴) که چېرې د کان د جواز، د کان د واک لیک یا د هایدروکاربن د قرارداد لرونکی د هایدروکاربن له یوه څخه په زیاتو قراردادونو کې ښخل اړخ او یا د کان د جواز، یا د کان د واک لیک له یوه څخه زیاتو یا له پورته دواړو مواردو څخه د مرکب لرونکی وي او د هایدروکاربن د قرارداد، د کان د جواز یا واک لیک له یوه څخه د زیاتو د لگښتونو متقبل شي، نوموړي لگښتونه د فعالیت د مختلفو اړخونو ترمنځ له لگښتونو څخه د ګټې اخستنې او د کارولو ډول ته په کتنې سره وېشل کېږي.

د انتفاعي معاملو مالیه

اتیایمه ماده:

د دې قانون په لسم فصل کې درج د انتفاعي معاملو مالیه پر لاندې عوایدو باندې د تطبیق وړ نده:

- ۱- د کاني موادو د پلورنې له مدرکه (هغه ډول چې د ۱۳۸۴ کال د کاني موادو په قانون کې تعریف شوي دي) د کان د جواز، د کان د واک لیک یا د هایدروکاربن د قرارداد د لرونکي عواید چې د کان د جواز یا واک لیک تابع دي.
- ۲- د هایدروکاربن د پلورنې له مدرکه، د کان د جواز، د کان د واک لیک یا د هایدروکاربن د قرارداد د لرونکي عواید چې د هایدروکاربن د قرارداد تابع دي.
- ۳- د کان د جواز، د کان واک لیک یا د هایدروکاربن د قرارداد د پلورنې یا لېږدونې له مدرکه د کان د جواز، د کان د واک لیک یا د هایدروکاربن د لرونکي عواید.

د استهلاك وضع کېدل

یو اتيایمه ماده:

(۱) د دې قانون د اتلسمې مادې د (۱) فقرې د (۷) جزء پر خلاف، د کان د جواز، د کان د واک لیک یا د هایدروکاربن د قرارداد لرونکي چې د خپلې شتمنۍ د ترلاسه کولو په منظور، د ودانۍ یا د ودانۍ د اشغال د حق په استثنای لگښتونه مني، کولای شي د شتمنۍ د ترلاسه کولو لگښتونه د برابري فیصدۍ پر بنسټ هر کال له لاندې مواردو څخه لږ مجرایي ترلاسه کړي:

۱- د شتمنۍ اغېزناک عمر (د استهلاك دوره).

۲- د کسراتو د مجرایي پنځه کاله له هغه کال څخه چې شتمني پکې ترلاسه شوې ده، پیل کېږي.

(۲) د دې قانون د اتلسمې مادې د (۱) فقرې د (۷) جزء پر خلاف د یا د هایدروکاربن د قرارداد لرونکي چې د شتمنۍ د ودانولو یا ترلاسه کولو یعنې ودانۍ یا د ودانۍ د نیولو (اشغال) لپاره د حقوقو د ترلاسه کولو په منظور له کلنۍ کرایې پرته لگښتونو متقبل کېږي، ذکر شوي لگښتونه د برابري فیصدۍ پر بنسټ د (۱۵) کلونو په بهیر کې وضع کولای شي. د کسراتو وضع کول له هغه کال څخه چې لگښتونه پکې متقبل شوي دي، کېږي، پیل کېږي.

(۳) د کان د جواز، د کان د واک لیک یا د هایدروکاربن د قرارداد لرونکي چې د کان د واک لیک، د کان د جواز یا د هایدروکاربن د قرارداد د ترلاسه کولو د لگښتونو متقبل کېږي، د کان د واک لیک، د کان د جواز یا د هایدروکاربن د قرارداد د ترلاسه کولو لگښتونه د برابري فیصدۍ پر بنسټ، هر کال له هغو کلونو څخه چې پورته ذکر شوي واک لیک، جواز او د هایدروکاربن قرارداد تر تطبیق لاندې نیول کېږي، وضع کولای شي.

(۴) د کان د جواز، د کان واک لیک یا د هایدرو کاربن د قرارداد د لرونکي د شتمنی د استهلاك ارزښت، په هر وخت کې د اصلي لگښتونو په توګه منفي د ذکر شوي شتمنی د ودانولو یا ترلاسه کولو د لگښتونو هر ډول کسرات چې د دې مادي مطابق مجاز ګڼل شوي دي، محسوبېږي. که چېرې پورته ذکر شوی شخصیت، خپله شتمني له ارزښت زیاته، د هغې له استهلاك وروسته وپلوري، اضافي بیه د نوموړي شخص له ماليې وړ عوایدو څخه محسوبېږي. که چېرې د کان د جواز، د کان د واک لیک یا د هایدرو کاربن د قرارداد لرونکی خپله شتمني له ارزښت څخه په ټیټه د هغې د استهلاك له وضع کولو وروسته وپلوري، کولای شي له استهلاك او د پلورنې له بیې د وروسته ارزښت د توپیر مجرایي په هغه کال کې چې شتمني پکې پلورل شوي ده، لاس ته راوړي.

د سرکونو د جوړولو لگښتونه

دوه اتيایمه ماده:

(۱) دغه ماده د کان د جواز، د کان واک لیک یا د هایدرو کاربن د قرارداد پر هغه لرونکي باندې چې د هغو فعالیتونو د پر مخبېولو لپاره چې د کان د جواز، د کان واک لیک یا د هایدرو کاربن د قرارداد مطابق، د سرک جوړولو لپاره لگښتونه مني، تطبیقېږي.

(۲) هغه شخصیت چې د دې مادي په (۱) فقره کې تشرېح شوی دی، کولای شي د سرک د جوړولو لگښتونه لکه څرنګه چې د دې مادي په (۱) فقره کې څرګنده شوي ده، د هغه کال د لگښتونو په کسر سره چې سرک پکې بشپړېږي، د پنځلسو کلونو په موده کې، وضع کړي.

(۳) دغه فقره د کان د جواز، د کان واک لیک یا د هایدرو کاربن د قرارداد په لرونکي باندې چې د کان د جواز، د کان واک لیک یا د هایدرو کاربن د قرارداد مطابق خپل حقوق په بل شخص باندې پلوري او په پایله کې پلورونکی شخص له هغه سرک څخه چې د دې مادي په (۱) فقره کې تشرېح شوی دی ګټه نه اخلي او د کان د جواز، د کان واک لیک یا د هایدرو کاربونونو د قرارداد ترلاسه کوونکی له نوموړي سرک څخه ګټه اخلي، تطبیقېږي. پداسې حالت کې د کان د جواز، د کان واک لیک یا د هایدرو کاربونونو ترلاسه کوونکی شخص د کسراتو د پاتې کلونو لپاره د سرک د جوړولو د نه کسر شوو لگښتونو د وضع کولو مستحق دی. د سرک د لگښتونو د کسر پاتې کلونه د هغو کلونو د شمېر په منفي کولو سره چې پخواني مالک یا مالکان یې د دې مادي پر بنسټ د استهلاك مستحق وو، له پنځلسو کلونو څخه محاسبه کېږي.

(۴) په هغه صورت کې چې د دې مادي (۳) فقره د هغه سرک پر جوړولو باندې چې د دې مادي په (۱) فقره کې تشرېح شوی دی تطبیق شي، هغه شخص چې خپل حقوق د کان د جواز، د کان واک پانې یا د هایدرو کاربن د قرارداد مطابق پلوري، د دې مادي د حکم مطابق په هغه کال کې چې نوموړي حقوق پکې پلورل شوي یا د هغه په راوړوسته کلونو کې کې د سرک د جوړولو د لگښتونو د مجرایي مستحق ندی.

له تولید د مخه لگښتونه

دري اتيایمه ماده:

(۱) د دې قانون د اتلسمې مادې پر خلاف د کان د جواز، د کان د واک لیک یا د هایدرو کاربن د قرارداد لرونکی یوازې له تولید څخه د مخه لگښتونه د برابرې فیصدۍ پر بنسټ په هر کال کې له تولید څخه د دمخه لگښتونه د رسېدو په موده کې په هغه صورت کې مجرايي اخستی شي چې:

۱- "له تولید څخه د مخه لگښتونه" له هغو لگښتونو څخه عبارت دي چې د کان د جواز، د کان د واک لیک یا د هایدرو کاربن د قرارداد لرونکي د کان په جواز، د کان په واک لیک یا د هایدرو کاربن په قرارداد پورې د اړوندو فعالیتونو په موده کې د سوداګریزو کاني موادو له تولید څخه دمخه متقبل شوی وي. لدې سره سره له تولید څخه د مخه لگښتونه، د کان د جواز، د کان د واک لیک یا د هایدرو کاربن د قرارداد د لرونکي د شتمنۍ د ترلاسه کولو لگښتونه، د کانونو یا د سړک د جوړولو لگښتونه په بر کې نه نیسي.

۲- د کانونو یا د هایدرو کاربن د استخراج په فعالیتونو کې «له تولید څخه د دمخه لگښتونو د بیا رسېدو موده» چې د کان د جواز، د کان د واک لیک یا د هایدرو کاربن د قرارداد لرونکي په ذریعه د کان په جواز یا د کان په واک لیک کې له تعریف شوو ساحو څخه په یوې کې د لاندې میعاد له لږې مودې څخه عبارت وي:

- پنځلس کاله.

- په جواز یا واک لیک کې د پاتو کلونو شمېر.

۳- د هایدرو کاربن د یوه شرکت لپاره "له تولید څخه د دمخه لگښتونو د بیا رسېدو موده" په قرارداد کې د پاتو کلونو شمېر دی.

(۲) د کان د جواز، د کان د واک لیک یا د هایدرو کاربن د قرارداد لرونکی داسې ګڼل کېږي چې د کاني موادو او هایدرو کاربونونو سوداګریز فعالیتونه یې له لاندې مواردو څخه په یوه کې (له هغو څخه هر یو چې لومړی واقع شي) پیل کړيدي:

۱- په هغه کال کې چې د مالي وزارت او د کانونو وزارت، پدې هکله چې ذکر شوو وزارتخانو د پورتنۍ ذکر شوي شخصیت د لیکلي یادښت په استناد، منلې ده چې ذکر شوي شخصیت سوداګریز فعالیتونه پیل کړيدي، لیکلی یادښت صادر کړي.

۲- په هغه صورت کې چې د کان د جواز، د کان د واک لیک یا د هایدرو کاربن د قرارداد یو لرونکی، د کانونو د واک لیک لرونکی وي، له هغه کال څخه چې د کاني موادو پلورنه، له تولید څخه د دمخه لگښتونو په سلو کې له شپږو څخه زیات تشکیل کړي چې هغه په تېر کال کې متقبل شوی دي.

۳- په هغه صورت کې چې یو ذکر شوی شخصیت د هایدرو کاربن د قرارداد لرونکی وي، هغه کال چې پکې د هایدرو کاربونونو د پلورنې له درکه عواید تر هغې وړاندې د نوموړي شخصیت په واسطه د متقبل شوو له تولید څخه د دمخه

لگښتونو د ټاکلي حد له فیصدي څخه د لگښتونو د ټاکلي حد فیصدي د (۱۰۰) پر عدد باندې د هایدرو کاربن د کلونو د تقسیم له لارې لاسته راځي.

(۳) که چېرې د کان د جواز، د کان د واک لیک، د هایدرو کاربن د قرارداد یو لرونکی، د کان په جواز، د کان په واک لیک یا د هایدرو کاربن په قرارداد کې درج شوي خپل حقوق په بل شخصیت چې هغه هم د کان د جواز، د کان د واک لیک یا د هایدرو کاربن د قرارداد لرونکی دی وپلوري، لومړنی شخصیت کولای شي خپل له تولید څخه د دمخه متقبله لگښتونه د جواز، واک لیک یا د قرارداد د حقوقو د ترلاسه کولو په لگښتونو کې چې د (۱) فقرې مطابق د مخه وضع شوي نه وي، ورزیات کړي.

د چاپیریالي او ټولنیزو مکلفیتونو د بودجې د تمویل لپاره یوه پوښلی صندوق ته د اعانی په منظور د کسراتو وضع کول

څلور اتیایمه ماده:

د کان د جواز، د کان د واک لیک یا د هایدرو کاربن د قرارداد لرونکی هره اندازه پیسې چې ښایي د چاپیریالي او ټولنیز مکلفیت په اړه ورکړل شي. د ۱۳۸۴ کال د رسمی جريدې په (۸۵۹) گڼه کې خپور شوي د کاني موادو د قانون د دوه اتیایمي مادې مطابق، یا د هر هغه قانون د لازمي پلان پر بنسټ چې پر هایدرو کاربونونو باندې د تطبیق وړ وي، وضع کړي.

نوموړې پیسې هغه بنسټ ته ورکول کېږي چې له هغه شخص سره چې د دې مادې مطابق، د دغه ډول لگښتونو د وضع دعوي وکړي هېڅ ډول مستقیمه یا غیر مستقیمه رابطه ونه لري.

پورته ذکر شوی شخصیت، د د افغانستان بانک لخوا د یوه منظور شوي مالي بنسټ له لارې د ورکړو بانکي تضمین لیک د مالي وزارت ته د کسر وړ مقدار په هکله او دا چې په امانت اېښودل شوی مقدار هغه ډول چې د دولت د کاني موادو په مقرراتو کې یا د هغه پلان پر بنسټ چې د هایدرو کاربن د هر قانون مطابق د برابرېدو وړ شوی دی، په مصرف نه رسوي، برابر وي.

د زیان لیرېدل او د موافقه لیکونو دوام

پنځه اتیایمه ماده:

(۱) د دې قانون دوه څلوېښتمه ماده چې د عملیاتي خالص زیان پر تشخیص باندې یو محدودیت تطبیقوي د کان د جواز، د کان د واک لیک یا د هایدرو کاربن د قرارداد پر یوه لرونکي باندې نه تطبیقېږي، که چېرې د کان د جواز، د کان د واک لیک یا د هایدرو کاربن د قرارداد یو لرونکی هغسې چې د دې قانون په اووه څلوېښتمه ماده کې تعریف شوي دي، د خالص عملیاتي زیان متقبل شي، په هغه صورت کې نوموړی زیان د راتلونکي کال لپاره د مجرایي وړ لگښتونو په توګه، ګڼل کېږي.

(۲) د دې مادې د (۳) فقرې مطابق، د ماليې وزارت پدې قانون کې درج شوي حکمونه په هغه وخت کې چې د کانونو د جواز، د کان د واک لیک یا د هایدرو کاربن د قرارداد لرونکي، د کان د جواز، د کانونو د واک لیک یا د هایدرو کاربن په یوه قرارداد کې، د لاندې مودې لپاره ښخول اړخ وي، تطبیقوي:

۱- د پنځو کلونو مودې لپاره، په هغه صورت کې چې د کان د جواز، د کان واک لیک یا د هایدرو کاربن د قرارداد لرونکي، د کانونو د واک لیک لرونکي وي، ذکر شوي پنځه کلونه له هماغه کال څخه چې نوموړی شخصیت واک لیک اخلي، پیل کېږي.

۲- د اتو کلونو مودې لپاره، په هغه صورت کې چې د کان د جواز، د کان واک لیک یا د هایدرو کاربن د قرارداد لرونکي د کان د جواز لرونکي وي، ذکر شوي اته کلونه، له هماغه کال څخه پیل کېږي چې نوموړی شخصیت جواز لیک اخلي.

۳- د هایدرو کاربن د قرارداد موده، په هغه صورت کې چې د کان د جواز، د کان واک لیک یا د هایدرو کاربن د قرارداد لرونکي، د هایدرو کاربن په قرارداد کې یو ښخول اړخ وي.

(۳) د ماليې وزارت پدې قانون کې درج شوي حکمونه، یوازې د کان د جواز، د کان واک لیک یا د هایدروکاربن د قرارداد پر لرونکي باندې چې د دې مادې په (۲) فقره کې توضیح شوی دی، په هغه صورت کې تطبیقوي چې د کان د جواز، د کان واک لیک یا د هایدرو کاربن د قرارداد لرونکي په لیکلي توګه موافقه کړي وي چې د ماليې وړ عواید یې د هغو کلونو لپاره چې د دې قانون حکمونه د ماليې وزارت په ذریعه د دې مادې پر بنسټ د وروستیو بدلونونو له په پام کې نیولو پرته تطبیقېږي، پر عایداتو باندې د مالیاتو په سلو کې د (۳۰) تر نورم لاندې راځي.

ديارلسم فصل

د ماليي ټاکل، د اظهار لیکونو وړاندې کول، اعتراضونه او د مالياتو ورکول

د ماليه ورکونکي تشخيصيه نمبر

شپږ اتيايمه ماده:

(۱) انفرادي اشخاص، شرکتونه او هغه مؤسسې چې د دې قانون يا د گمرکونو د قانون د حکمونو مطابق، د مالياتو يا د گمرکي محصول په ورکولو مکلف دي او غير انتفاعي ټولنيز سازمانونه او هغه خبریه مؤسسې چې ماليات د خپلو اړوندو کارکوونکو له معاشونو يا مزدورۍ څخه وضع کوي او يا هغه اشخاص چې په بانکونو يا نورو مالي مؤسسو کې حساب لري يا يې پرانيزي، مکلف دي څو د ماليه ورکونکي تشخيصيه نمبر واخلي. هغه کارکوونکي چې عوايدي د دې قانون د حکمونو مطابق، د مالياتو د وضع کولو تابع گرځي، هم د دې حکم تابع دي.

(۲) د ماليه ورکونکي د تشخيصيه نمبر د گټې اخستې او وېشلو کړنلاره د ماليي وزارت لخوا ترتيبېږي.

(۳) د ماليه ورکونکي د تشخيصيه نمبر د نه لرونکو حقيقي يا حکمي اشخاصو د فعاليت د جواز ليک وېشل او نوي کول چې په اخستلو يې مکلف دي، د وزارتونو، ادارو او نورو دولتي مؤسسو لخوا جواز نه لري.

د ماليي ټاکل او تعديلول

اووه اتيايمه ماده:

(۱) جواز لرونکي حکمي اشخاص او حقيقي اشخاص چې پدې قانون کې د درج شوو حکمونو مطابق پر عايداتو باندې د مالياتو تابع دي، مکلف دي د عوايدو، د مالياتو د وضع کولو او نورو اړينو معلوماتو د رپوټ د وړاندې کولو لپاره مفصل مالياتي بيلانس او اظهار ليک د دې قانون او پر عايداتو باندې د مالياتو د تعليماتنامې د حکمونو مطابق ډک او اړوندې مالياتي څانگې ته وړاندې کړي.

(۲) هغه انفرادي ماليه ورکونکي چې د دې قانون د حکمونو مطابق د کارفرما په واسطه د مالياتو د وضع کولو تابع دي، د اظهار ليک په ترتيبولو مکلف ندي، خو دا چې مزدوري يا معاش له څوگونو کار فرمايانو څخه لاس ته راوړي يا د مزدورۍ بر سېره بل عايد هم ولري.

د هغه معاش او مزدورۍ ماليه چې د دې قانون د حکمونو مطابق وضع شوېده، د بېرته ورکړې وړنده.

(۳) که چېرې مؤدي خپل مالياتي اظهار ليک د دې قانون د حکمونو مطابق تسليم او د ذمت ماليه يې پکې درج وي، دغه اظهار ليک د ورکړې وړ ماليي او د هغه د ماليي د ټاکنې د يادښت په توگه گڼل کېږي.

(۴) که چېرې د ماليي وزارت باوري شي چې په مالياتي اظهار ليک کې برابر شوی معلومات د مؤدي د ذمت ماليه نه څرگندوي، د ماليي وزارت د هغه د ذمت ماليه ټاکي او د ماليي د مقدار په هکله د ماليي د ټاکنې تعديل شوی يادښت هغه

شخص ته چې د ماليې د ورکړې مسؤل دی، صادر وي. په هغه صورت کې چې د ماليې وزارت باوري شي چې په ياددښت کې درج شوی رقم صحيح ندی، دغه ياددښت هم تعديل او د ماليې د ټاکنې د ياددښت په توګه ګڼل کېږي.

(۵) که چېرې مؤدي خپل مالياتي اظهار ليک، د دې قانون د حکمونو مطابق ترتيب او تسليم نکړي، د ماليې وزارت د هغه د ذمت ماليه ټاکي او ياددښت يې هغه شخص ته چې د ماليې په ورکړه مکلف دی صادر وي. که چېرې د ماليې وزارت باوري شي چې په نوموړي ياددښت کې درج شوی رقم صحيح ندی، دغه ياددښت هم تعديلېږي.

(۶) د ماليې وزارت د ماليې د ټاکنې ياددښت، د پنځو کلونو په موده کې پيل له هغې نېټې څخه چې مالياتي اظهار ليک ډک او ياددښت په هغه پورې ارتباط ومومي، صادر يا تعديلوي. د ماليې وزارت کولای شي د ماليې د ټاکنې ياددښت هر کله چې شخص د خپل مالياتي اظهار ليک په تسليمولو بريالی نشي يا غلط مالياتي اظهار ليک (له ماليې څخه د ټېښتې په نيت) تسليم کړي صادر يا تعديلوي.

(۷) که چېرې د ماليې وزارت باوري شي چې د شخص د ذمت د ماليې تحصيل پدې دليل چې هغه له افغانستان څخه د تللو، د شرکت کارته د پای ورکولو يا د ملکيت د لېږدولو په حال کې دی يا په نورو دليلونو په خطر کې وي، د ماليې وزارت د ماليې د ټاکنې ياددښت د روان کال يا د دمخه مالي کلونو د هرې زماني مقطع لپاره صادرولی شي.

د مالياتي اظهار ليک د وړاندې کولو او د ماليې د ورکړې وخت

اته اتيایمه ماده:

(۱) هغه شخص چې د مالياتي اظهار ليک او بېلانس (د انتفاعي معاملو د خدمتونو د وړاندې کولو د ماليې د فورمې په استثنې) په بشپړولو مکلف وي، بايد خپل مالياتي اظهار ليک د راوړسته کال د غبرګولي (درېيمې مياشتې) تر پایه پورې د ماليې اړوند دفتر ته تسليم کړي.

(۲) د مالياتو د ټاکنې په ياددښت کې درج شوې ماليه په هغه کې په ټاکلې موده کې د ورکړې وړ ده.

(۳) هغه مېشت يا غير مېشت اشخاص چې هېواد د خپل ذمت د مالياتو د ورکړې له ټاکلې نېټې څخه د مخه پرېږدي، مکلف دي له تللو دوه اوونۍ د مخه اړوند اظهار ليک تسليم او د خپل ذمت ماليات ورکړي.

(۴) هغه اشخاص چې د دې قانون د حکمونو مطابق د اظهار ليک په وړاندې کولو مکلف دي او د دې قانون مطابق د ورکړو د نورو مقرراتو تابع ندي، بايد د مالياتي اظهار ليک د وړاندې کولو په ترڅ کې اړوند ماليات ورکړي.

(۵) هغه اشخاص چې د انتفاعي معاملو د مالياتو د فورمې په ډکولو مکلف دي، مالياتي اظهار ليک په هرو دريو مياشتو کې ډک او د خپلو ورکړې وړ ماليو د تحويلې له سندونو سره يو ځای دي، د راوړسته مياشتې تر پنځلسمې نېټې پورې، د کال له هرې ربعې وروسته تسليم کړي.

(۶) هغه اشخاص چې د اقتصادي کار او فعالیت په ثابتو ځایونو کې د خدمتونو په وړاندې کولو باندې بوخت وي، مکلف دي، د خپل ذمت مالیه په هرو دریو میاشتو کې د راوروسته میاشتې تر پنځلسمې پورې ورکړي، خو دا چې پدې قانون کې بل ډول اټکل شوي وي.

(۷) هغه اشخاص چې د منقول او غیر منقول ملکیت لرونکي دي، مکلف دي د خپل ذمت مالیه د ملکیت د لېږدولو د ثبت په وخت کې ورکړي.

(۸) له دولتي ادارو سره د عقد شوو قراردادونو مالیه، د دې قانون په درې اویایمه ماده کې د درج شوی حکم مطابق د ورکړو د اجراء په وخت کې، د اړوندې دولتي ادارې لخوا وضع کېږي.

(۹) د نمایشگاوو، تیاترونو، سینماګانو، کنسرتونو، نندارتونونو، ورزش ځایونو او هغو ته ورته، پر عایداتو باندې مالیات د راوروسته میاشتې تر پنځلسمې نېټې پورې د ورکړې وړ دي. په هغه صورت کې چې د ذکر شوو نمایشگاوو فعالیت دوامدار نه وي، د هغو مالیه دې د نمایش په پای کې واخستل شي.

اعتراضونه او عریضې

نهه اتيایمه ماده:

(۱) هغه مالیه ورکونکي چې مالیاتي اظهار لیک د دې قانون د حکمونو مطابق وړاندې یا د مالیې د ټاکنې یادښت تسلیم شوی وي او وروسته باوري شي چې مالیاتي اظهار لیک یا د مالیې د ټاکنې یادښت به ناسم وي، پدې صورت کې کولای شي د مالیې د یادښت تعدیل یوازي د مالیاتي اظهار لیک د وړاندې کولو له نېټې څخه د پنځو کلونو په موده کې وغواړي.

(۲) د مالیې وزارت د دې مادې په (۱) فقره کې درج شوی یادښت، د غوښتنلیک له وړاندې کولو وروسته د (۶۰) ورځو مودې په ترڅ کې تعدیل یا تأیید او مالیه ورکونکي ته یې ابلاغوي. که چېرې د مالیې وزارت د دې مودې په ترڅ کې اجراءات ونکړي، داسې گڼل کېږي چې د مالیې د ټاکنې د مخنی یادښت تأیید شوی دی.

پدې صورت کې مؤدې کولای شي د نوموړې مودې له ابلاغ یا تېرېدو وروسته د (۳۰) ورځو په ترڅ کې خپل اعتراض د مالیې وزارت ته وړاندې کړي. اعتراض د څېړنې د هیئت لخوا زیات نه زیات د (۶۰) ورځو په موده کې تر غور لاندې نیول کېږي، لازم تصمیم نیسي.

که چېرې د څېړنې هیئت، پدې موده کې تصمیم و نه نیسي یا مالیه ورکونکي د څېړنې د هیئت پر نیول شوي تصمیم قناعت ونکړي، کولای شي د هیئت د تصمیم د ابلاغ له نېټې څخه د (۳۰) ورځو په ترڅ کې محکمې ته مراجعه وکړي. د محکمې حکم پدې هکله قطعي او د تطبیق وړ دی.

بېرته ورکړه

نوي یمه ماده:

که چېرې د مالي وزارت د مالياتي اظهار لیک د څېړنې، د مؤدې د ادعا یا د محکمې د فیصلې له امله وپوهېږي چې ورکړل شوي مالیه له ټاکلې اندازې څخه زیاته ده، ورکړل شوي مالیه لومړی د مؤدې د نورو مالیاتو د رفع کولو یا د هغه د ورکړې وړ گمرکي محصولاتو یایې په خپله موافقه د نورو تأدیه کوونکو په حساب محاسبه کېږي او د هغې له اجراء وروسته اضافي مقدار بیا، پر عایداتو باندې د مالیاتو د تعلیماتنامې له په پام کې نیولو سره مؤدې ته مستردېږي.

د معلوماتو ترلاسه کول

یو نوي یمه ماده:

(۱) د دې قانون د حکمونو د ښه تطبیق په منظور، د مالي وزارت واک لري، څو د مالیه ورکوونکي سندونه وڅېړي او د دې منظور لپاره کولی شي د مالي او سوداگریز چارو په اړه هر ډول معلومات له مالیه ورکوونکي یا نورو اشخاصو څخه وغواړي.

(۲) د دې مادې په (۱) فقره کې درج شوي معلومات او د اظهار لیک په اړه ترلاسه شوي معلومات محرم دي او د مالي وزارت د اړوندو مؤظفینو لخوا نه افشاء کېږي، خو د قانون په حکم.

(۳) د مالیه ورکوونکي د سندونو د څېړنې ډول پر عایداتو باندې د مالیاتو د قانون په تعلیماتنامه کې مشخصېږي.

(۴) هغه شخص چې له موجهو دلایلو پرته د شلو ورځو مودې په ترڅ کې سندونه د مالي وزارت د مؤظفینو په واک کې ورنکړي یا د معلوماتو له ورکولو څخه ډډه وکړي، د غوښتنې له نېټې څخه د هرې ورځې په وړاندې په لاندې توگه د اضافي ماليې په ورکړه مکلف دی:

۱- حقیقي شخص سل افغانۍ.

۲- حکمي شخص دوه سوه افغانۍ.

د رخصتۍ ورځې لدې حکم څخه مستثنی دي.

څوارلسم فصل

تطبيقي حکمونه

له ثالث شخص څخه د نه ورکړل شوو مالياتو تحصيل

دوه نوي يمه ماده:

د مالي وزارت کولای شي د مؤدي له موافقې پرته، د ليکلي يادښت پر بنسټ د ورکړې وړ ماليات له لاندې اشخاصو څخه هم ترلاسه کړي:

- ۱- هغه شخص چې له مؤدي څخه پور وړی وي.
- ۲- هغه شخص چې د مؤدي پيسې ساتي.
- ۳- هغه شخص چې پيسې د بل شخص په نمايندگۍ، مؤدي ته د ورکړې په منظور ساتي.
- ۴- هغه شخص چې مؤدي ته د پيسو د ورکړې لپاره د بل شخص واک لري.
- ۵- هغه حقيقي او حکمي شخص چې مؤدي ته د معاشونو، مزدوريو او هغو ته د ورته په ورکړې مکلف وي.

د آمرانو، ونډه لرونکو او نورو اشخاصو مکلفيت

دري نوي يمه ماده:

هغه شرکت چې پر ورکړې وړ عايداتو باندې ماليات د دې قانون د حکمونو مطابق ور نکړي، د مالي وزارت کولای شي د هغه د ذمت مالیه له لاندې اشخاصو څخه تحصيل کړي:

- ۱- هغه واکمن مسولين چې د شرکت د مالياتي مکلفيت په رفع کولو کې يې بې توجهي کړېده.
- ۲- هغه ونډه لرونکی چې لږ تر لږه په سلو کې لس د شرکت په مالکيت کې ونډه ولري، د ونډې د هغې گټې په اندازه چې هغه ئې له شرکت څخه لاسته راوړي.
- ۳- هغه شخص چې د شرکت د شتمنۍ يوه يا له يوې څخه زياته برخه يې د بازار له بېي څخه په ټيټ نرخ د نه ورکړل شوو مالياتو د ورکړې له نېټې څخه درې کاله د مخه، د معاملي د اجراء په وخت کې لاس ته راوړي وي.

ممنوع الخروج شخص

ځلورنوي يمه ماده:

هغه شخص چې مالياتي او تأدياتي حسابونه يې له شلو زرو افغانيو څخه زيات وي او هغه يې له اړوندو مراجعو سره تصفيه کړي نه وي، له هېواد څخه وتلی نشي. د مالي وزارت واکمن مقامونه کولای شي د هغه د نه وتلو په هکله اړوندو امنيتي مراجعو ته ليکلی يادښت ولېږي.

بندول

پنځه نوي يمه ماده:

که چېرې مؤدي، مالياتي اظهار ليک او ماليات د دې قانون د حکمونو مطابق په ټاکلي وخت وړاندې نکړي، ورنکړي يا يې وضع نکړي، د مالي وزارت کولای شي مؤدي ته د ليکلي يادښت په ذريعه، پدې اړه چې د فعاليت يوه برخه يا ټول يې د يادښت بندوي، خبر ورکړي. دغه حکم د مالي وزارت د واکمنو مقامونو له لاسليک وروسته د مالياتي او تأدياتي حسابونو تر بشپړې تصفې پورې نافذ دی ام امنيتي مراجع مکلف دي، د دې حکم په تطبيق کې همکاري وکړي.

شتمنۍ ته د مؤدي د لاس رسۍ محدوديت

شپږ نوي يمه ماده:

(۱) که چېرې مؤدي مالياتي اظهار ليک او ماليات د دې قانون د حکمونو مطابق په ټاکلي وخت وړاندې نکړي، ورنکړي يا يې وضع نکړي د مالي وزارت کولای شي واکمني محکمې ته مراجعه وکړي او د مالياتي او تأدياتي حسابونو تر تصفې پورې په مؤدي پورې د اړوندو منقولو او غير منقولو شتمنيو د لاس رسۍ محدوديت (بلاک) وغواړي.

(۲) که چېرې مؤدي د (۳۰) ورځو په موده کې خپل مالياتي او تأدياتي وجايب اداء نکړي، د مالي وزارت کولای شي واکمني محکمې ته مراجعه وکړي او پلورل يې وغواړي، که چېرې مؤدي د محکمې د حکم له صادرېدو د مخه، د دې مادې په (۱) فقره کې د درج شويو مکلفيتونو سرته رسولو ته حاضر شي، له عدلي تعقيب څخه ئې صرف نظر کېږي.

(۳) واکمنه محکمه کولای شي، د دې مادې په (۱) فقره کې په درج شوي حالت کې د مزايدي او داوطلبۍ له لارې د ذکر شوو شتمنيو په پلورلو حکم صادر کړي.

(۴) د مالي وزارت د پلورنې له ماحصل څخه، د مؤدي مالياتي او تأدياتي وجايب اخلي او پاتې يې هغه ته مستردوي.

پنځلسم فصل

د ماليي له پټولو څخه مخنيوی

د مرتبطو اشخاصو تر منځ معاملې

اووه نوي یمه ماده:

که چېرې یوه معامله د حکمي اشخاصو لخوا له مرتبطو اشخاصو (خپلوانو او د معاملي شریکانو) او همدارنګه عین معامله له غیر مرتبطو اشخاصو سره د بیو په توپیر سره صورت ومومي، د ماليي په سنجولو کې هغه رقم په پام کې نیول کېږي چې د ماليي ډیر لوړ رقم ترلاسه کړي.

د ماليي پټول

اته نوي یمه ماده:

(۱) که چېرې مالیه ورکونکي په داسې یوه معامله کې ور داخل شي چې عمدا د هغه د مالیاتي او تأدیاتي مکلفیتونو د کمېدو باعث وګرځي، د ماليي وزارت معامله ردوي او ترڅېړنې لاندې یې نیسي.

(۲) هغه اشخاص چې د خپلې ماليي د ورکړې وړ عواید پټ کړي، په لاندې توګه د اصلي او اضافي ماليي په ورکړې مکلف کېږي:

- لومړی ځل، پټه کړی شوي د ورکړې وړ اصلي مالیه د اضافي ماليي له دوه چنده جریمې سره.

- دوه یم ځل، د پټې کړی شوي ورکړې وړ اصلي ماليي برسېره، اضافي مالیه له دوه چنده جریمې سره. په دې صورت کې د پټوونکي اقتصادي فعالیت د محکمې د حکم پر بنسټ درول کېږي.

شپاړسم فصل

اضافي ماليه او مالياتي جريمې

سرغړونې او مجازات

نهه نوي يمه ماده:

(۱) که چېرې مؤدي په دې قانون کې درج شوي مالياتي مکلفیتونه په پام کې ونه نیسي، د خپل ذمت د مالیاتو پر ورکړې برسېره د اضافي ماليې په ورکړه مکلف او د دې فصل د حکمونو د مجازاتو مستوجب هم دی. اضافي ماليه پدې قانون کې د نورو درج شوو مالیاتو په څېر سنجش او تحصیل کېږي.

(۲) پر عایداتو باندې اضافي ماليه، په لاندې مواردو کې د ورکړې وړ ده:

- ۱- د دې قانون په حکمونو کې په درج شوي ټاکلي وخت کې د ماليې د نه ورکړې په صورت کې.
- ۲- د سوداګریزو معاملو د سندونو او دفترونو د نه خوندي کولو، نه ساتنې او نه وړاندې کولو په صورت کې.
- ۳- د مالیاتي بېلانس او اظهار لیک د نه وړاندې کولو په صورت کې.
- ۴- د ماليې د نه وضع کولو په صورت کې.
- ۵- د ماليې د نه ورکولو په صورت کې.
- ۶- د ماليې ورکونکي د تشخیصیه نمبر د نه اخستلو په صورت کې.

په ټاکلي وخت د ماليې د نه ورکولو په صورت کې اضافي ماليه

سلمه ماده:

هغه اشخاص چې د خپل ذمت ماليه په ټاکلي وخت ورنکړي، د ورځې په سلو کې د (۱۰٪) فیصد اضافي ماليې په ورکولو مکلف دي.

د سندونو د نه ساتنې په صورت کې پر عایداتو باندې اضافي ماليه

یو سلو یوه يمه ماده:

(۱) هغه مؤدي چې له دلیلونو پرته د اړوندو معاملو سندونه او دفترونو، د دې قانون د حکمونو مطابق په سمه توګه برابر، خوندي او ونه ساتي یایي د ماليې وزارت د مؤظفینو په لاس رسې کې ورنکړي حقیقي شخص د پنځو زرو افغانیو د اضافي ماليې په ورکړه او حکمي شخص د شلو زرو افغانیو اضافي ماليې په ورکړه مکلف دی.

(۲) هغه شخص چې له ماليې څخه د تېښتې په نيت، د اړوندو معاملو سندونه او دفترونه برابر، خوندي او ونه ساتي، د دې مادې په (۱) فقره کې د درج شوي اضافي ماليې پر ورکړې برسېره څارنوالۍ ته معرفي کېږي.

د مالياتي اظهار ليک د نه وړاندې کولو په صورت کې اضافي ماليه

يو سلو دوه يمه ماده:

(۱) هغه حقيقي شخص چې له موجهو دليلونو پرته اړوند مالياتي اظهار ليک، د دې قانون د حکمونو مطابق د ټاکلې مودې په ترڅ کې وړاندې نکړي، د هرې ورځې ځنډ په وړاندې د سلو افغانيو اضافي ماليې په ورکړه او حکمي شخص د هرې ورځې ځنډ په وړاندې د پنځه سوو افغانيو اضافي ماليې په ورکولو مکلف دی. د رخصتۍ ورځې لدې امر څخه مستثني دي.

(۲) هغه شخص چې له ماليې څخه د تېښتې په نيت اړوند مالياتي اظهار ليک، د دې قانون د حکمونو مطابق، د ټاکلې مودې په ترڅ کې وړاندې نکړي، د دې مادې په (۱) فقره کې د درج شوي اضافي ماليې پر ورکړې برسېره څارنوالۍ ته ورپېژندل کېږي.

د ماليې د نه وضع کولو په صورت کې اضافي ماليه

يو سلو درې يمه ماده:

(۱) هغه اشخاص چې له موجهو دليلونو پرته د معاش، مزدورۍ، د ټکټانې د عوايدو، د سهم د گټې، کرایې، کمېشن، حق الامتياز او ورته عوايدو ماليه د دې قانون د حکمونو مطابق وضع نکړي، په سلو کې د لس اضافي ماليې په ورکړه مکلف دي.

(۲) هغه اشخاص چې د دې مادې په (۱) فقره کې د درج شوي ماليې له ورکړې څخه د تېښتې په نيت، ماليات وضع نکړي، د دې مادې په (۱) فقره کې د درج اضافي ماليې په ورکړه برسېره څارنوالۍ ته ورپېژندل کېږي.

د ماليې د نه ورکړې په صورت کې اضافي ماليه

يو سلو څلورمه ماده:

(۱) هغه اشخاص چې له موجهه دليل پرته وضع شوي ماليه د دې قانون د حکمونو مطابق ورنکړي، د دې قانون په سلمه ماده کې د درج شوي ماليې پر ورکړه برسېره په سلو کې د لسو اضافي ماليې په ورکړه مکلف دي.

(۲) هغه اشخاص چې له ماليې څخه د تېښتې په نيت، وضع شوي ماليه، د دې قانون د حکمونو مطابق ورنکړي، د دې مادې په (۱) فقره کې د درج شوي اضافي ماليې پر ورکړه برسېره څارنوالۍ ته ورپېژندل کېږي.

د ماليه ورکونکي د تشخیصیه نمبر په اړه اضافي ماليه

یو سلو پنځمه ماده:

هغه حقيقي شخص چې د دې قانون د یو نوي یمې مادې د حکم مطابق د ماليه ورکونکي د تشخیصیه نمبر په لرلو مکلف دی، له موجه دلیل پرته هغه وانخلي، د پنځو زرو افغانیو اضافي ماليې په ورکړه او حکمي شخص د شلو زرو افغانیو اضافي ماليې په ورکړه مکلف دی.

د مالیاتي مؤظفینو سرغړونې

یو سلو شپږمه ماده:

(۱) که چېرې مالیاتي مؤظفین د مستقیمې یا غیر مستقیمې گټې د ترلاسه کولو په نیت پدې قانون کې درج شوي معلومات افشاء کړي یا نور هغه اشخاص چې د معلوماتو په افشاء کولو کې له هغه سره مرسته وکړي، څارنوالی ته ورپېژندل کېږي.

(۲) که چېرې مالیاتي مؤظفین د اړوندو واکمنو مقامونو له رسمي اجازې پرته د مستقیمې یا غیر مستقیمې مالي گټې یا نورې گټې د ترلاسه کولو په نیت له خپل موقف څخه ناوړه گټه واخلي، څارنوالی ته ورپېژندل کېږي.

د اضافي مالیاتو د تحصیل واک

یو سلو اوومه ماده:

د دې فصل په حکمونو کې درج شوې اضافي مالیات د ماليې وزارت د مالیاتي څانگو په واسطه تحصیل کېږي.

اولسم فصل

وروستني حکونه

د کرنلاري د وضع کولو او د فورمو برابرول

يو سلو اتمه ماده:

(۱) د مالي وزارت د مالياتو د تشخيص، تثبيت او اخستلو په منظور هغه فورمي چې د قانون د حکمونو مطابق اړيني گڼل کېږي برابر وي.

(۲) د مالي وزارت د دې قانون د حکمونو د بڼه تطبيق په منظور پر عايداتو باندې د مالياتو تعليماتنامه، جلا کرنلاره او لايحې (عمومي او انفرادي) وضع کوي.

د جواز نه صادرول

يو سلو نهمه ماده:

(۱) که چېرې حقيقي يا حکمي اشخاص، د خپلې غاړې د ورکړې وړ ماليه، د دې قانون د حکمونو مطابق، د هغې په ټاکلي وخت ورنکړي، د مالي وزارت کولی شي، د هغو د سوداگريز جواز د نه نوي کولو په هکله، هغو ادارو او مؤسسو ته چې د جواز د صادرولو واک لري، خبر ورکړي.

د اشخاصو جواز هغه وخت د اجراء وړ دی چې د مالي له وزارت څخه د خپل مالياتي نه مسؤليت سند اړوندې ادارې ته وړاندې کړي. سربېره د جواز د صادرولو ادارې نشي کولی له انفرادي اشخاصو، د سهامې او محدودالمسئوليت شرکتونو رئيس چې د خپل يا خپلو شرکتونو مالياتي مکلفيتونه يې ندي اداء کړي، د عين شخص يا نوموړو شرکتونو په نوم بل جواز صادر کړي.

(۲) د جواز صادروونکي ادارې مکلفي دي څو د حقيقي او حکمي اشخاصو لست او مشخصات چې د هغو جواز د اعتبار وړ دی، د انټرنټ له لارې د دولتي ادارو په واک کې ورکړي.

- ټولې دولتي ادارې او مؤسسې مکلفي دي د قرارداد د عقد په وخت کې د جواز د اعتبار له صحت او نېټې څخه ډاډ ترلاسه او وروسته قرارداد عقد کړي.

(۳) د دولتي مقاماتو د معاشونو د قانون په دوه يمه ماده کې درج شوي ذوات، له غوراوي او انتصاب د مخه مکلف دي، څو د نه باقيداري فورمونه د مالي وزارت له لارې بشپړ کړي.

له معافیت څخه د گټې اخستنې شرایط

یو سلو لسمه ماده:

(۱) هغه منظور شوي تشبثات چې د ۱۳۸۱/۶/۲۰ نېټې په (۸۰۳) گڼه رسمي جریده کې خپور شوي د کورنۍ او بهرنۍ خصوصي پانګې اچونې د قانون او اړوندو قوانینو په حکمونو کې درج شوي مکلفیتونه سرته نه وي رسولې، د ۱۳۸۳ کال د چنگاښ له لومړۍ نېټې څخه وروسته د نوموړي قانون په حکمونو کې له درج شوي معافیت څخه د گټې اخستنې مستحق ندي.

(۲) هغه منظور شوي تشبثات چې د دې مادې په (۱) فقره کې درج د کورنۍ او بهرنۍ خصوصي پانګې اچونې د قانون د حکمونو مطابق چې له ۱۳۸۲/۹/۱ نېټې څخه د مخه یې عملاً په فعالیت پیل کړی وي، په هغه صورت کې کولای شي د هغه په حکمونو کې له درج شوو امتیازونو څخه گټه واخلي چې پدې قانون او اړوندو قوانینو کې درج شوي حکمونه یې په پام کې نیولي وي او په پام کې نیولو ته یې دوام ورکړي.

(۳) هغه منظور شوي تشبثات چې د دې مادې په (۱) فقره کې د کورنۍ او بهرنۍ خصوصي پانګې اچونې په قانون کې له درج شویو مالیاتي معافیتونو څخه یې گټه اخستې ده یا د دې مادې په (۱) فقره کې د درج حکم له په پام کې نیولو سره یا د هغوی د مالیاتي معافیت د نېټې د تېرېدو په نسبت د هغو مالیاتي معافیت پای ته رسېږي، په هغه صورت کې چې ذکر شوی تشبثات تر ۱۳۸۳/۴/۱ نېټې پورې ثبت او راجستر شوي وي، د هغو د پاتې نه استهلاك شوي شتمنۍ ارزښت په هماغې نېټه د ثابتې شتمنۍ د ارزښت په توګه ګڼل کېږي.

د قانون ارجحیت

یو سلو یوولسمه ماده:

(۱) د دې قانون له حکمونو سره د قراردادونو، موافقه لیکونو او نورو تقنیني سندونو د حکمونو د مغایرت په صورت کې، پر عایداتو باندې د مالیاتو قانون مرجح ګڼل کېږي.

(۲) د افغانستان د اسلامي جمهوري دولت او بهرنیو دولتونو یا نړیوالو مؤسسو ترمنځ عقد شوي قراردادونو او موافقه لیکونه، د دې مادې په (۱) فقره کې له درج شوي حکم څخه مستثنی دي.

مکلفیتونه او باقیداری

یو سلو دوولسمه ماده:

(۱) له (۱۳۸۱) څخه د مخه کلونو ټولو حقیقي او حکمي اشخاصو باقیداري او نور مالیاتي مکلفیتونه معاف دي.

(۲) د حقیقي او حکمي اشخاصو مالیاتي جرمونه او له ۱۳۸۱ څخه تر ۱۳۸۵ کال پورې د (۱۳۸۵) کال د بېلانس او اظهار لیک په شمول، د مالیاتي بېلانس ځنډول، په هغه صورت کې معاف ګڼل کېږي چې اصلي باقیداري، په رسمي جریده کې د دې قانون د خپرېدو له نېټې څخه زیات نه زیات د دریو میاشتو په موده کې ورکړي.

- (۳) هغه باقیدار اشخاص چې خپل مالیاتي حسابونه یې، د دې قانون له انفاذ د مخه تصفیه کړي وي، د دې مادې د (۱) او (۲) فقرې د حکم له امتیاز څخه مستثنی دي.

د انفاذ نېټه

یو سلو دیارلسمه ماده:

- (۱) دغه قانون د توشیح له نېټې څخه نافذ او په رسمي جریده کې دې خپور شي.
- (۲) د څلورمې مادې د (۳) فقرې، (۵۹، ۶۴، ۶۵، ۶۶، ۶۷، ۷۲، ۷۴، ۷۵) مادې او د دې قانون د اته اتیایمې مادې د (۵) او (۶) فقرې حکمونه د (۱۳۸۸) کال له پیل څخه د تطبیق وړ دی.
- (۳) د دې قانون په نافذېدو سره لاندې قوانین د ۱۳۸۸ کال له پیل څخه ملغي کړل کېږي.
- ۱- د ۱۳۸۴ کال په (۸۶۷) گڼه رسمي جریده کې خپور شوی پر عایداتو باندې د مالیاتو قانون او نور تعدیلونه، ضمیمې او مغایر حکمونه.
- ۲- د ۱۳۵۹/۲/۳۱ نېټې په (۴۵۳) گڼه رسمي جریده کې خپور شوی د استهلاکي موادو د مالیې قانون، د نوموړي قانون د ۱۳۶۱/۷/۱۵ نېټې په (۵۱۷) گڼه رسمي جریده کې خپرې شوي ضمیمې د لسمې او یوولسمې مادې د تعدیل په اړه د هغه له (۱) گڼې ضمیمې سره.
- ۳- د ۱۳۶۱/۵/۳۱ نېټې په (۵۱۴) گڼه رسمي جریده کې خپور شوی د صکوکو د اخستلو قانون.